

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №102 (127) ЛЮТИЙ 2021 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram.com/vmvpu>
<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

Вітаємо зі святом весни! Кохання, радості, натхнення!

Зі свіжим весняним подихом приходить до нас чудове жіноче свято. Цей день несе у світ ніжність і красу. Адже усе найдорожче, що є у нашому житті – щастя, радість, надія, кохання, пов'язане з жінкою. Саме ви, наші любі жінки та дівчата, наповнюєте будні яскравими фарбами, спонукаєте до шляхетних вчинків.

Віки і тисячоліття світової історії яскраво осяяні вашою мудрістю, любов'ю, відданістю та красою. Берегині домашнього вогнища, оспівані поетами, увіковічені художниками, ви символізуєте народження життя, тепло і заминок.

Усе найсвятіше, що дарує нам доля, пов'язане саме з вами. Тож прийміть щирі вітання зі святом жіночності, квітучості та чарівності. Нехай життєва весна завжди зігриває вашу душу!

Бажаю вам міцного здоров'я, добра і достатку, професійних звершень та вагомих успіхів на професійній ниві, благополуччя, наснаги і оптимізму. Нехай у рідному домі та колективі завжди панує взаєморозуміння і злагода, палкий ентузіазм та нестримна жага творити і надихати.

Щиро дякую за вашу плідну працю та теплу посмішку. Хай кожен ваш день буде по-весняному світлим, сонячним і радісним, окрилений новими задумами, відзначений успіхами та здобутками, здійсненням заповітних мрій і сподівань. Миру та родинного затишку у вашій оселі, вдячності, уваги і турботи від рідних та близьких людей.

Зі святом!

Директор ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» Дмитрик О.Д.

ДПТНЗ «ВІННИЦЬКЕ МВПУ» НА ITALENT

здійснює Український державний центр позашкільної освіти спільно з Громадською організацією «Всесвіт у гармонії», Молодіжною громадською організацією «Київський Інтелект Клуб», Інтернет клубом ASUS CyberZone.

Багатогранність та видовищність номінацій вражає: 2D анімація 2D графіка, 3D графіка, GAMEDEV, SCRATCH, WEB APPLICATION, WEB FRONT-END, Апаратна розробка, ВІДЕО МЕЙКІНГ, Програмна розробка, Програмна обробка текстів, Сайт на конструкторі, Саунд дизайн, Студентська ART, Студентська TECH, Цифрова фотографія.

Конкурс проводився у два етапи:

I етап відбірковий (заочний, онлайн): реєстрація, подача робіт. Термін проведення: з 18 по 25 грудня 2020 року.

II етап фінальний (заочний, онлайн): захист та презентація робіт. Термін проведення: 5-7 лютого 2021 року.

Цьогоріч 7 здобувачів освіти Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища взяли участь у конкурсі IT-проектів.

29 січня 2021 року стали відомі результати I етапу, згідно з яким Сивак Артем, здобувач освіти групи №7, увійшов до десятки кращих у номінації «Саунд дизайн».

Ми вітаємо тебе, Артеме, за копітку та цікаву роботу та сподіваємося, що надалі твої результати будуть з кожним разом кращими.

Пугач І.О.,

майстер виробничого навчання

ВРАНИШНЯ ЗОРЯ... ЛЕСІ УКРАЇНЦІ – 150!

Вічний політ сонцяєйної краси слова, сила та глибина поглядів, тернистий плідний шлях, дочірня любов до українського народу, милосердя і волелюбне життя, віддане за істину...

Леся Українка, по праву, належить до когорти незгасних світочів національної культури та золотого фонду поезії світу. Її іскрометне слово не тьмяніє з часом і яскраво зорить у сьогоднішні. Світла нездоланна любов та нестримна жага свободи були сенсом її життя.

Ще з раннього дитинства Леся цікавилася багатогранною усною народною творчістю: милозвучними піснями, чарівними казками і дивовижними легендами. Її захоплювали та надихали шедеври велетів рідної і світової літератури: «Кобзар» Тараса Григоровича Шевченка, твори Миколи Гоголя, оповідання Марка Вовчка, байки Леоніда Глібова, казки Г. Андерсена та багато інших. Життя Лесі Українки було справжнім подвигом, адже, не зважаючи на всі проблеми, вона не здавалась і продовжувала плідно творити без жодного нарікання на свою важку долю.

Спадщина талановитої поетеси – це невичерпне джерело мудрості та незламної жаги до життя, багатогранна музика променистої поезії, чаруюча симфонія краси художнього слова, феєрія ніжності, милосердя і доброти. Крізь століття звучать її пророчі слова пробудження, життєвої стійкості, надії на визволення та непохитної віри в світле майбутнє. Її поезія і сьогодні надихає композиторів, художників, скульпторів... Образи ліричних героїв втілюють найкращі риси: відданість та глибоку співчутливість до людей, щире любов і пристрасне бажання розбудити світ від темного невілляницького сну.

Творчість дочки Прометея – це могутній незгасаючий промінь, безцінна досконала перлина, колоритна українська пісня, яка плекає душу і спонукає серце...

Волелюбна Мавка навечно залишиться у наших серцях. Її постать – це символ незламності духу, безмежної любові, величної гідності, моралі та краси – славетний приклад наслідування для нащадків.

...Вранішня зоря пломеніє крізь призму часу і своїми вогнями-творами освітлює нам шлях, закликаючи впевнено йти вперед у її вічному волелюбному сяйві...

Діана Мартинюк,

здобувач освіти групи №18

ТАЛАНОВИТИЙ ПЕДАГОГ, ЗДІБНИЙ ОРГАНІЗАТОР, МУДРИЙ КЕРІВНИК

Сьогодні у наш непростий час на плечі працівників освіти лягає велика відповідальність за навчання та виховання молодого покоління, свідомих українців, висококваліфікованих фахівців, професіоналів своєї справи. Працювати на освітянській ниві відповідально і складно, але саме ми здатні змінити майбутнє, розкривши потенціал вихованців за період навчання. Лише спільними зусиллями ми зможемо повною мірою реалізувати нашу мету, створюючи належні умови для розвитку особистості, – забезпечити якісну освіту.

Звичайно освітній заклад не залежно від рівня атестації та акредитації прагне обрати свою стратегію розвитку, шлях до успіху у вихованні молодого покоління. Освітній заклад – це не тільки стіни, насамперед, це дух, пам'ять, традиції, наступність поколінь. У першу чергу, це потужний педагогічний колектив, у якому постійно народжуються нові ідеї, які втілюються у життя. Це колектив, який знає та пам'ятає свою історію.

У кожного працівника ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» (хто сьогодні працює, хто працював і продовжує працювати в інших навчальних закладах, на підприємствах, організаціях, або ж знаходиться на заслуженому відпочинку) своя життєва дорога, яка привела його у колектив закладу. Але кожен із них – це частина історії нашого училища. Хтось по-

працював рік, два, а хтось працює далеко уже не перше десятиліття, але для кожного найвищою нагородою є успіхи колишніх вихованців, їх щирі слова подяки. А це, за майже 77-річну історію училища, більше 40 тис. талановитих випускників, кваліфікованих робітників, які, можливо не всі стали дуже відомими, але немає сумніву в тому, що стали добрими, духовно багатими людьми, справжніми професіоналами, які понесли у світ посіяні тут у їх душі зерна любові до всього рідного.

15 лютого 2021 р. виповнилось 36 років, як вперше переступив поріг нашого освітнього закладу ще зовсім молодий чоловік. З 1974 року він працював майстром виробничого навчання, згодом викладачем, старшим майстром, заступником директора з навчально-виробничої роботи Вінницького технічного училища №1. Це Дмитрик Олександр Дмитрович – людина, яка всі свої сили, знання, досвід присвятила найсвятішій справі – справі виховання молоді, становленню колективу навчального закладу в умовах розвитку сучасної освіти. Нелегко в нинішній час бути вчителем, а ще важче бути вчителем вчителів.

Від професіоналізму керівника педагогічного колективу, від його моральних якостей багато в чому залежить успішний розвиток освітнього закладу, його конкурентоспроможність і авторитет. Професіоналізм керівника є запорукою працездатності педагогічного колективу, добробуту здобувачів освіти, спокою батьків, задоволення соціальних замовників (партнерів).

Бути керівником закладу професійно-технічної освіти – надзвичайно відповідальна посада, оскільки йдеться про особливий вид освітніх послуг – здобуття робітничих професій, які мають відповідати сучасним вимогам, іти в ногу з часом і сприяти розбудові державності. А також почесна і нелегка справа, адже щороку на безмежних освітніх просторах сьогодення виникають проблеми, які мають певну закономірність, або ж притаманні лише цьому часу. І лише справжній керівник, яким є Олександр Дмитрович, долає перешкоди, мотивує, надихає, радить, допомагає, контролює ситуацію. При цьому любить свою справу, вірить в успіх, відчуває поруч надійну команду. І якщо йому заради загального блага доводиться приймати інколи жорсткі рішення, він

залишається при цьому взірцем людяності і справедливості, несучи відповідальність за долю кожного здобувача освіти, майстра виробничого навчання, викладача і колективу в цілому. Сумлінне ставлення до посадових обов'язків, працелюбність, цілеспрямованість – ось запорука його творчого злету і кар'єрного росту.

Уже більше 20 років поспіль наш освітній заклад бере активну участь у виставках «Сучасні заклади освіти», «Інноватика в освіті України», за підсумками нагороджений дипломами та почесними грамотами, отримав почесне звання «Лідер сучасної освіти», грамоти, гран-прі, золоті і срібні медалі. Отримані гранти облдержадміністрації є визнанням ефективної роботи керівника, яка веде до успіху кожного. ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» є флагманом освіти, що входить до 100 найкращих навчальних закладів України.

Сьогодні приємно відмітити, що Олександр Дмитрович і очолюваний ним колектив відповідно до стратегічної цілі ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ», а саме: забезпечення права громадян України на професійне навчання відповідно до їх покликань, інтересів і здібностей з метою задоволення потреб економіки країни у кваліфікованих і конкурентоспроможних на ринку праці робітниках і фахових молодших бакалаврів, розробили пріоритетні завдання в наданні освітніх послуг, що є запорукою вираженого, цілеспрямованого підходу до керівництва освітнім закладом в сучасних умовах.

Цими завданнями є покращення матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу, підвищення професійної компетенції педагогічних працівників, забезпечення стабільного багатоканального фінансування училища, підвищення ефективності профорієнтаційної роботи з метою виконання плану регіонального замовлення, підвищення ефективності виховної роботи в училищі та розвиток учнівського самоврядування, покращення стану енергозбереження та економії ресурсів в училищі, удосконалення системи управління та контролю за освітнім процесом.

Успішно втілюються в життя командою однодумців під керівництвом Олександра Дмитровича такі напрями освітньої діяльності, як первинна професійна підготовка, програми «ІТ-школярик», «Професійна кар'єра», «Бізнес-табір», допрофільне, профільне навчання школярів, університет третього віку, підготовка слухачів (на замовлення), підготовка та перепідготовка незайнятого населення, індивідуальне навчання, курси підвищення кваліфікації педагогічних працівників. В училищі створено і ефективно функціонує єдине освітнє інформаційне середовище, в якому задіяні всі учасники освітнього процесу.

На вимогу часу, для формування нового іміджу сучасної професійної (професійно-технічної) освіти, для отримання можливості надавати високоякісні послуги у сфері підготовки кваліфікованих кадрів, підвищення кваліфікації, опанування високотехнологічними професіями галузевого чи різногалузевого спрямування, важливо стати платформою для об'єднання інтересів та налагодження співпраці закладів професійної (професійно-технічної) освіти, регіональних органів влади й регіональних рад

професійної освіти, бізнесу, галузевих об'єднань, роботодавців, профспілок, здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти.

У 2018 році за власні кошти ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» створений навчально-практичний центр «Сучасних ІТ технологій». А уже в 2020 році створений ще один НПЦ з професії «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення». Загальна сума по джерелах фінансування, яка використана для відкриття центру – 1155000 грн., з них 70% - держбюджет, 30% - власні кошти.

Робота колективу під керівництвом Олександра Дмитровича направлена й на формування в учнівської молоді основ здорового способу життя, необхідності постійного догляду за власним здоров'ям, ціннісного ставлення до себе як носія фізичних, духовних та соціальних сил.

Професійна діяльність Олександра Дмитровича була відзначена багатьма на-

городами:

- Почесні грамоти Міністерства освіти і науки України;
- Почесні грамоти Управління освіти і науки Вінницької обласної державної адміністрації;
- Нагрудний знак «Відмінник освіти України» (1992 р.);
- Нагрудний знак «Антон Макаренко» (2006 р.);
- Знак «За вагомий внесок у розвиток професійної освіти»;
- Почесне звання «Заслужений працівник освіти України» (2007 р.);
- Почесна грамота Кабінету Міністрів України (2015 р.).

Хочеться до вищевикладеного додати, що директор – це генератор ідей і мотиватор педагогічного колективу, який спонукає до творчості, креативності, пошуку. Йому притаманне прагнення дивитися вперед і бачити мету, приймати правильні рішення, виважено діяти і неодмінно завершувати справу успіхом, перемогою. Тож, якщо біля штурвалу училища знаходиться такий керівник, можна з впевненістю сказати, що освітній заклад – в надійних руках, тому що все, що робиться з любов'ю, приречене на успіх.

**Ластівка І.В., викладач,
Тютюнник М.М., заступник
директора з навчально-
виробничої роботи**

У СВІТІ ПРИРОДНИЧИХ НАУК

Стало доброю традицією у нашому навчальному закладі проводити декаду природничо-математичних дисциплін. З 1 по 12 лютого 2021 року з метою формування пізнавального інтересу учнів до природничо-математичних дисциплін; розкриття краси математичних, фізичних та хімічних понять; поглиблення здобутих на уроках знань; демонстрації способів використання їх на практиці; ознайомлення із життям та діяльністю відомих вчених; виховання колективізму, відповідальності; сприяння створенню атмосфери співробітництва між учнями та вчителями проходила декада природничо-математичних дисциплін.

Протягом цієї декади були проведені різноманітні конкурси, інтелектуальні ігри, які дали можливість учням проявити свої здібності та розширити знання з біології, хімії, фізики, математики, географії. Декада проходила під гаслом «Пізнавально, дружньо, весело!»

Учні навчального закладу взяли активну участь у заходах, що проводились у рамках декади, які були змістовними і дуже цікавими.

Учасники гри, учні групи №6, «Математичне ралі» переконалися, що кожен може стати справжнім математиком, якщо бути уважним і кмітливим, зосередженим і спритним, доброзичливим і веселим. Вони мали можливість показати свою ерудицію, кмітливість стрімко долаючи станції «Логічна», «Графічна», «Магічний квадрат» та ін. Переможцями гри стали:

I місце - Кучер В'ячеслав, II місце - Покришка Дмитро, III місце - Бажанов Володимир.

3.02.2021 року викладачем Капітанчук В.О. було проведено позаурочний захід з математики у формі брейн-рингу. У грі взяли участь команди учнів групи №12. Учасники подолали різноманітні перешкоди, витримали з честю всі випробування, проявили кмітливість, винахідливість і, головне, отримали яскраві позитивні емоції. Творча атмосфера змагання дала можливість викликати інтерес до предмета. Команди було нагороджено солодкими призами. I місце – команда «Шукачі "X"»: Колісник Анастасія, Соколова Карина, Дмитрук Елізавета, Бабарига Артем, Назімко Олег, Гуменна Вікторія, II місце – команда «Математична мафія»: Галайчук Марина, Супрун Лілія, Бурлака Денис, Джерело Анастасія, Калічева Катерина, Залісна Ярослава.

5 лютого учні групи №6 разом із викладачем Мельник Л. І. здійснили «Подорож періодичною таблицею хімічних елементів». Відкриття періодичного за-

кону дозволило Менделєєву дати блискучий зразок наукового передбачення. У 1870 р. вчений передбачив існування трьох ще невідомих тоді елементів, які назвав екасіліцієм, екаалюмінієм і екабором. Долаючи етапи гри, учні дійшли висновку, що це один із найбільш загальних законів природи, на підставі якого можна прогнозувати властивості елементів; закон доводить, що властивості елементів залежать від будови атомів і періодично повторюються; цей закон сприяв прогресу в техніці, розвитку фізики, хімії, біохімії, астрономії, геохімії, металознавства.

Жити щасливо і жити в злагоді з природою — одне й те ж саме. Для того, щоб зрозуміти, наскільки ви знаєте природу, наскільки ви готові захищати її, учні групи № 24 09.02.2021 взяли участь у інтелектуально-екологічній грі «Ми найрозумніші». Мета заходу – показати взаємозв'язок людини і природи, привернути увагу до проблем довкілля, показати шляхи покращення стану навколишнього середовища. Переможцями стали: 1 місце – Шишков Олександр, 2 місце – Ляшук Євгеній, 3 місце – Маслій Анастасія, Петрук Мар'яна.

Не знаю, як ви, друзі, а я можу годинами крутити глобус у пошуках екзотичних країн та незнайомих міст. Дізнаватися нове про далекі місця так цікаво. 11 лютого 2021 року викладачем Довгань І.І. був проведений географічний турнір «Подорож світом». Участь брали здобувачі освіти групи № 16. На шляху до перемоги команди повинні були по черзі обирати питання та категорії, що оцінюються від 100 до 500 балів та перевірили, що їм відомо про держави нашої планети і їхніх жителів. Перемогу здобула коман-

да «Фортуна»: Дубчак Юлія, Казімірська Марія, Кобильченко Леся, Ковтун Марина, Олійник Лідія, Чухрій Олена, Швець Олена.

10 лютого у спортивній залі «Вінницького МВПУ відбулося цікаве спортивне дійство – чемпіонат із віджимань серед юнаків I-го курсу. Хлопці мали змогу себе показати і інших побачити, помірятися силою у такому виді змагань, як віджимання від підлоги. Всі виконували вправу одночасно під рахунок судді. Все відбувалося досить швидко, але дуже емоційно. Кожен прагнув перемогти, старався з усіх сил, але у кожного своя межа, свій рівень фізичної підготовки і ці змагання добре це продемонстрували. Чемпіон цих змагань – Забаштанський Володимир, учень групи №13, друге місце виборов Ля-

шук Євген, учень групи №24, а третім став Бабарига Артем, учень групи №12.

Декада тривала плідно, цікаво та змістовно. Учні мали змогу продемонструвати вміння використовувати теоретичні знання в нових ситуаціях, порівнювати і аналізувати. Всі мали чудову можливість дізнатись багато нового та пізнавального. Шановні учні, ми щиро вдячні Вам за Вашу зацікавленість заходами декади, за активну участь у підготовці і проведенні всіх заходів, за те, що зерно науки і знання проростає на благодатному ґрунті! Сердечно вітаємо всіх переможців конкурсів та вікторин.

Капітанчук В.О.,
викладач математики

ДПТНЗ «ВІННИЦЬКЕ МВПУ» НА ОСВІТЬОМУ ПРОЕКТІ «ВСЕОСВІТА ЗИМА - 2020/21»

Олімпіада освітнього проекту «Всеосвіта Зима - 2020/21» складається зі спеціально розроблених інноваційних завдань, які спрямовані, в першу чергу, на підвищення в здобувачів освіти інтересу та мотивації до навчання, дозволяють чітко визначити рівень їхніх знань, а деякі вимагають прояву найкращих учнівських здібностей - креативності та кмітливості.

Мета олімпіади: активізувати пізнавальну діяльність та навчальну мотивацію, узагальнити набуті теоретичні знання і закріпити пройдений матеріал. Зручний формат участі - здобувачі освіти мають можливість відповідати на запитання у режимі онлайн.

Перевірка відбувається автоматично. Кожен здобувач освіти має змогу переглянути свої відповіді, дізнатися, які з них були неправильними та ознайомитися із детальним поясненням до них.

Тестування триває 40 хвилин. Олімпіада складається з 15 запитань. В олімпіаді з інформатики учасники змагань мають справу із 8 типами завдань: з однією правильною відповіддю, з кількома правильними відповідями, з полем для вводу відповіді, на встановлення відповідності, із заповненням пропусків у тексті, з вибором правильної відповіді, на встановлення послідовності, на пошук у зображенні. У кожному завданні був як один, так і кілька правильних варіантів.

Сивак Артем — здобувач освіти Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища групи №7 також взяв участь в освітньому проекті «Всеосвіта Зима - 2020/21» та здобув перемогу.

Артем нагороджений дипломом I ступеня за високий рівень теоретичних знань і практичних навичок, уважність до деталей, наполегливість у досягненні поставлених цілей, змотивованість до навчання, вміння нестандартно вирішувати завдання з підвищеним рівнем складності, розуміння важливості безперервного особистого розвитку.

Батькам Артема був вручений лист-подяка за старання, досвід бути сучасними батьками, підтримку дитячого інтересу до актуальних освітніх технологій та можливостей.

Досягнення підростаючого покоління - це наша спільна гордість!

Пугач І.О., майстер виробничого навчання

ХТО ВОНА, ЛЕСЯ УКРАЇНКА?

**Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.**

**І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зійдуть — і настане
Ще й для мене весела весна.**

У поезії справжньої патріотки звучить любов до рідної землі, захоплення красою природи, міркування про значення поетичного слова та роль поета:

**Слово, моя ти єдина зброе,
Ми не повинні загинуть обоє!
Може, в руках невідомих братів
Станеш ти кращим мечем на катів.**

У цих рядках Леся доводить, що воно дуже важливе: «Слово – то мудрості промінь, слово – то думка людська».

Саме завдяки її талантові, патріотизму та силі духу Леся Українка назавжди закарбувалась у нашій пам'яті, її творчість завжди буде хвилювати душі читачів.

Чемес Олександра, здобувач освіти групи №17

За мотивами «Лісової пісні»

Вже стомлена Мавка спить
В старій вербі буркотливій,
Дрімає в кущах Лісовик -
Хазяйка все чисто сповила,
Скрутився на дні Водяник,
Русалка малечу колише,
І Злиднів слід уже зник,
Куріє лишень попелище.
Килина все клунків глядить,
Бо більшого скарбу не знає,
Де жадова в серці сичить,
Там Доля ясна не буває.
Де стоптаний цвіт по весні,
Морозом взялася калина -
Безрадісні човгають дні,
І пісня мовчить солов'їна.
Кудись Перелесник забіг,
Десь хукає в змерзлі долоні,
Все падає й падає сніг
На глоду ягідки червоні...
Застиг Той, що греблі рве...-
Чекає весняного ранку:
Прокинеться ліс, оживе,
І збудить мелодію Мавку.

**Мазуренко С.П.,
викладач**

Леся Українка – письменниця, яка є однією із найвідоміших жінок України.

З дитинства матір поетеси вчила її любити природу, рідний край, народні пісні та мову. Тому Леся звикла спостерігати навколишній світ та описувати свої почуття за допомогою віршів, які з'явилися на світ ще коли їй було 9 років.

На превеликий жаль, письменниця захворіла на туберкульоз. Проте хвороба її не зламала, а лише зробила сильнішою. У своїх віршах вона показувала свою хоробрість та боротьбу з негативом:

**Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть думи сумні!**

МОЛОДЬ ПРО ЛЕСЮ УКРАЇНКУ

Леся Українка – видатна українська поетеса.

Це сильна, витривала, мужня жінка. Незважаючи на всі труднощі, які з'являлися на її шляху, вона ніколи не здавалась. У її творах завжди відображалась глибока думка, патріотизм та віра у краще. У сучасному світі людей такої мужності не вистачає.

Борсук А., з. о. групи №41

Гордість та легенда української літератури – Леся Українка, залишається у пам'яті кожного українця, чарує своєю творчістю, силою духу.

Дивлячись на образ цієї жінки, кожний із нас надихається її мужністю, життєвою силою, попри усі негаразди.

Леся Українка неймовірно талановита письменниця. Я часто пере-

читую її поезії. І мене це надихає, дає віру у завтрашній день.

Євсєєва Б., з. о. групи №9

Леся Українка – це жінка, якою я захоплююсь.

Сильна духом, незламна характером і безмежно вольова людина, яка незважаючи на свою недугу, не здавалась та багато працювала, створюючи шедеври української літератури. Вона не тільки писала свої твори, а й перекладала відомих письменників, таких як: М. В. Гоголь, Гомер, В. Гюго та багато інших. Творіння великої поетеси Лесі Українки залишаться назавжди в пам'яті українського народу.

Бойчук Д., з.о. групи №10

Леся Українка – поетеса мужності і боротьби.

Все своє життя Леся Українка присвятила рідному краю. Де б вона не була, ніде не могла за-

бути про свою Україну. Ніжна і тендітна зовні, ця дівчина ще змалечку засвоювала уроки мужності із розповідей, що чула від рідних і близьких. І згодом це відобразила в своїх творах.

Як кредо молоді поетеси вона написала вірш «Conta spem spero». Рядки цього вірша я згадую, коли мені важко, коли погані думки переповнюють мою свідомість. А потім я відкидаю все погане, що так бентежить мою душу, і йду вперед з новими думками і вірою в краще майбутнє.

Леся Українка, мабуть, одна з найсильніших жінок світу. Я захоплююсь її творчістю. Вона любила країну більше всього на світі. Підтвердженням цьому – численні поезії, в яких вона описує прекрасну рідну землю, її чудові краєвиди з голубими озерами та розкішними лісами.

Всі слова Лесі Українки стали пророчими, бо її твори стали безсмертними, а сама Леся Українка мене приваблює своєю силою духу і відданістю рідному краю та народу. Незважаючи на все, вона була дуже мужньою і сильною людиною. Якби хоч частина людей були такими, то світ був би набагато кращим.

Болотнікова Ю., з. о. групи №41

Читаючи поезії Лесі Українки, ми відкриваємо для себе світ її думок, її бачення світу.

У одному із своїх віршів поетеса висловила надію, що ми, нащадки, читатимемо і будемо знаходити відповіді на життєві питання у її творах: «Довго щирими сими словами до людей промовлятиму я...». Леся Українка – донька українського народу, талановита поетеса, творами якої ми захоплюємося до сьогодні. Читаючи її твори, захоплюємося мовою, образами, проблемами її авторським вирішенням, поетичністю. Мені дуже подобаються всі твори Лесі Українки – вірші, поеми, драматичні поеми, елегії, пісні.

Горбата І., з.о. групи №25

...Її життєвий шлях – це втілення музики життя, сили слова, людського духу.

Вона була однією із перших, хто сміливо заговорив про права жінки та її особливу роль в суспільстві. Волелюбна поетеса боролася і не здавалась!.. Я

вважаю, що Леся Українка – це людина, з якої варто брати приклад моїм сучасникам. Вона допомогла мені зрозуміти те, що кожна людина має виховати в собі внутрішню силу, і долати ті труднощі, які заважають їй жити та мріяти про краще майбутнє.

Хоца Я., з. о. групи №29

Матеріал підготувала Яричук Т.В., викладач української мови та літератури

Адже любов, як вода, несе і крутить, грає, рве, пестить, голубить, топить... ..

МАВКА ВОЛЕЛЮБНА...

Триптих

Ні, я жива, я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає!

Леся Українка

I
Зійшла у світ зоря!..
Велична, волелюбна...
З дитячою сміливістю
Й безвимірним добром.
Крилатих мрій – моря...
Ця Мавка сонцелюбна
Віншує справедливістю
І відданим теплом.

Симфонія краси
Віками нездоланна.
Звучать пісні весни...
Та доля невблаганна.
Жага її життя,
Мов невгамовна спрага.
А слово?.. То ковток
Цілющої води!..
Весь сенс її буття,
Незвідана відвага –
На полотні зірок
Із вічності сліди...

Зорить вогонь палкий
І смерті він не знає.
Цей промінь – на віки!
Нам Словом гідно сяє!..

В них сонцем правди сяє
Надія світлих днів
І віра у одно:
Свобода і любов –
Мірило всіх мірил!
Основа всіх основ,
Політ незламних крил...
Одвічним Слова плином,
Мов променем небесним –
Страждальна Україна
Зерном добра воскресне!

Творить зоря ясна –
Гімн гідному повстанню
Проти чужинців злих
Й тиранів «власних»...
Розбудить світ від сну,
Не втративши останню
Надію... Біль затиш
Із вірою в прекрасне:
В свободу і любов –
Мірило всіх мірил!
В основу всіх основ!
В політ незламних крил!..
Нам мовить слова плином,
Мов променем небесним –
Воскресне Україна!
Зерном добра – воскресне!

Днів подвиг прикрашає...
Ідуть творить часи –
Шлях звільнення стрімкий...
Величні крила мрій,
Надій душі вітрила,
Любові сенс святий,
...І життєдайна сила! –
Зорить свободи шлях
Духовністю багатий!..
Світ Мавку полюбив
Усім теплом серцець.
Чи ж бачила у снах,
Як щиро одягнув її
зоряний вінець?..

Величні ж крила мрій,
Надій душі вітрила,
Любові сенс святий –
Її безсмертна сила!..

Зорить вогонь палкий!
...І смерті він не знає!
Цей промінь – кризь віки!..
Нам Словом вічним сяє...

II
Горить ясна зоря!..
Таланту цвіт буяє...
Із розмаїття слів
Збагнути ж нам дано –
Бездонності моря,

III
Безсмертний шлях зорі...
Дух волелюбства сяє!..
Моралі та краси
Твій кодекс – навіки!..
Листи в календарі

Наталія Січкоріз,
член Національної
спілки журналістів
України,
завідуюча бібліотекою

Леся Українка

Молодіжний вісник

Мріє, не зрадь! Я так довго до тебе тужила...

Леся Українка

Мрія!.. Яке коротеньке й не-вигадливе слово, маленьке й тендітне, як полохлива пташечка, як ніжний весняний підсніжник... А яка потужна космічна сила криється у ньому, скільки різних граней, відтінків і мелодій.

Зазвичай, мрії асоціюються з чимось ніжним і солодко-невловимим, як-от: дитячі сподівання, ніби легкі хмаринки, що змінюють форму і розміри щохвилини, думи дівочі нагадують пустотливий весняний вітерець, у якому багато енергії, нестримності й свіжості, мрії матері, як сонячне проміння – ласкаве й життєдайне, але незмірно могутнє у силі своїй і спопеляюче в разі небезпеки... Скільки людей, стільки думок, помислів, сподівань, переконань, молитов – і всі вони влітаються в канву Всесвіту і створюють невловимо строкату вишиванку планети.

Але є мрії могутні, наче океан, вони змінюють світ і творять історію. Це думи і сподівання сильних людей з чистими помислами, натхненними безкорисною любов'ю до свого краю, землі. Ці ідейні титани благословенні Богом на віддане служіння людству і, наче вогонь, палають і згорають, освічуючи шлях добра та істини.

На мою думку, такою зорею для нашого багатостраждального народу стала Леся Українка. Її життєвий

МРІЯ

шлях – це мініатюрна історія України. Це душа нашого народу, незламного і нескореного, який буде «крізь сльози сміятись, серед лиха співати пісні, без надії таки сподіватись», гнати думи сумні!

Мрії нашої поетеси, яка постійно боролася з болем і хворобою, з відчаєм і смутком, яка щохвилини билася за життя, як не дивно, не про любов і здоров'я, не про особисті блага і багатства.

Наша Леся живе для людей, заради людей, усі її думки та слова гострі й тверді, як криця, спрямовані на боротьбу з несправдливістю і здатні впливати на людей: звеселяти, підтримувати, змушувати вірити у себе й вести у бій.

«Мріє, не зрадь! Я так довго до тебе тужила.» Ці рядки – не просто абстрактний заклик до вищих сил – це послання нам – народу, щастя й процвітання якого і стало заповітною мрією української Жанни Д'Арк! Тож ми маємо не сперечатись між собою, не множити горе й чвари, а усі, як один: дружно і сміливо будувати разом свою сильну державу й вирощувати та плекати, як пишний сад, свою квітучу Україну, про яку мріяли наші пращури й якої достойні нащадки.

Наші мрії залежать від нас, і ми не маємо права їх зрадити!

Власенко Катерина, здобувач освіти групи №20

СІМ НОТ МАГІЧНОГО КОХАННЯ

Любов – це неймовірне почуття. Слова «кохання, любов» на усіх континентах, усіма мовами світу зрозумілі без перекладу. Почуття любові найпрекрасніше, наймилословніше, найчистіше, справжнє...

Кохання буває різним: буває щасливим та гірким, взаємним і невзаємним, радісним або страждальним... Але справжня любов завжди піднімає, мотивує людину до звершень, робить її кращою.

Вчені намагаються визначити цей особливий стан людини. Не одне покоління письменників, поетів, музикантів, композиторів виразили це почуття у своїх книгах і музиці.

Древні греки пов'язували появу любові

з народженням із білої піни морських хвиль вічно юної, прекрасної богині Афродіти. Із тих пір Афродіта, (а разом з нею і любов) панують усім світом. Свою волю Афродіта втілює силами свого сина Амура – веселого, пустотливого, підступного, а часом і жорстокого. Сновигає Амур на своїх блискучих золотих крилах над землями і морями, у руках його маленький золотий лук, за плечима – сагайдак зі стрілами. Ніхто не захищений від цих стріл. Без промаху потрапляє в ціль Амур. Його стріли несуть із собою радість і щастя, проте часом й страждання і навіть загибель.

Характерні риси Амура: він крилатий тому, що люди злітають на «крилах» у небо, коли закохуються, а хлопчик тому, що любов нерациональна. Також його символами є стріла та факел, «бо любов ранив і запалює серце». Амура іноді зображують із зав'язаними очима і описують як сліпого, не в сенсі невидимості, а тому, що погляд коханої може зачарувати з першого погляду. Він має два види стріл або дротиків, одна з гострим золотим кінцем, а друга з тупим наконечником зі свинцю. Людина, поранена золотою стрілою, сповнена безмежного бажаного кохання, а той, кого вразив свинець, відчуває відразу і прагне лише втечі. У сучасному житті Амур, як на мене, багато «пустує», оскільки стріляє свинцевими стрілами, а хотілося б, побільше золотих стріл. Особисто мені великої «золотої стріли» на все життя.

Дні року, присвячені коханняю:

Любов (Агапе) — Римська, 9-річна дівчина-підліток, християнська мучениця, що постраждала під час гоніннь імператора

Адріана, одна з трьох дочок, разом із Вірою і Надією, святої Софії Римської. Дні пам'яті в Православній церкві 17 (30) вересня, в Католицькій 1 серпня і 30 вересня.

14 лютого — міжнародний день всіх закоханих, День Святого Валентина

Цікаві факти про кохання:

Любов внесена до реєстру захворювань Всесвітньою організацією охорони здоров'я. Міжнародний шифр хвороби — F.63.9 іменується, як «Розлади звичок та спонукань, неуточнені».

Загальні симптоми кохання:

- нав'язливі думки про іншого;
- різкі перепади настрою;
- перевищене почуття власної гідності;
- жаль до себе;
- безсоння, переривчастий сон;
- необдумані, імпульсивні вчинки;
- перепади артеріального тиску;
- головні болі;
- алергічні реакції;
- синдром нав'язливої ідеї.

Ви маєте такі симптоми? Якщо так, тоді вітаю: ви закохані! Закоханість, любов – це неймовірні відчуття, незрівнянні ні з чим.

Але не всім людям судилося кохати. Деякі проживають життя, так і не пізнавши сили цього надзвичайного відчуття, якого не придбаєш ні за які гроші. Воно або є, або його немає, і примусити себе кохати ніхто не може. Кохання не можна спланувати, визначити дату, час. Це надзвичайно тонке почуття, яке можна зруйнувати необережним словом, поглядом. Кохання вривається в життя раптово, найчастіше тоді, коли його зовсім не чекаєш або навіть тоді, коли воно тобі не потрібне. Це як «манна небесна», як раптове оп'яніння алкоголем. З приходом кохання, життя людини набуває сенсу, повноти.

Ви, напевно, зі мною погодитесь, що не було б найпрекрасніших світових музичних творів, книг, картин, якби їхні автори не любили б і не страждали.

Серед багатьох чудес світу найунікальніше чудо – це кохання. Якщо ви запитаете людину, чи згодна вона прожити життя, не відчувши цього почуття, я думаю, бажачучих буде небагато. Або запропонуйте вибрати щось одне серед таких цінностей як гроші, влада, слава і кохання – переважна більшість обере останнє.

Незабаром весна вступить у свої права і природа навколо оживе. А весна – це період відродження, закоханості та поєднанні люблячих сердець.

Отже, я бажаю, щоб до вас прийшло це велике почуття, і пам'ятайте, що його потрібно цінувати, берегти і нізачо не відпускати, щоб не сталося.

Педоренко А.М., майстер виробничого навчання

ПІДСУМКИ ПРАКТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Здобувачі освіти групи №25, що навчаються за професією «Агент з постачання», проходили виробничу практику на підприємствах міста Вінниці та області з 16 листопада по 30 грудня 2020 року.

Учні, отримавши знання та вміння під час освітнього процесу в навчальному закладі, в умовах практики мали змогу розширити та вдосконалити їх безпосередньо на робочих місцях.

Професія «Агент з постачання» вимагає не тільки вміння працювати з технікою, але й здатність спілкуватися з клієнтом, чітко висловлювати свої думки, бути відповідальним, стресостійким, уважним.

Частина наших здобувачів освіти проходили виробничу практику в мережі магазинів «Україночка» та «Українські товари». Практика на цих підприємствах вже є доброю традицією.

У магазині «Україночка», що на вулиці Антонова, проходили практи-

ку учениці групи Сельська А. та Пилипчук В. Поряд із ними працює наша випусниця 2019 року Вінніченко Лілія, яка ділиться професійними знаннями та навичками з практикантками. Ще під час передвипускної практики Лілія працювала в цьому ж магазині. Питання подальшого працевлаштування перед дівчиною не стояло, адже зарекомендувала вона себе з найкращого боку. Тут вона й продовжує працювати сьогодні.

Лілія ділиться своїми враженнями: «Я не жалкую, що залишилась працювати в цьому магазині, хоча працювати важко. Плюсом в роботі є те, що я маю стабільну заробітну плату, пакет соціальних гарантій. У нас гарний колектив, керівництво. Планую не зупинятися на цьому, буду навчатися далі.»

Баран О., Гут Т., Манжос О. проходили практику в магазині «Україночка», що знаходиться на Немирівському шосе. Олена Леонідівна Коваль, керуюча магазином, схвально відгукується, відмічає вміння та бажання дівчат працювати, знання технологічного процесу, прагнення до саморозвитку. Такі дівчата, за її словами, вже сьогодні можуть працювати на рівні з працівниками, а не як практиканти. Випусників запрошують на роботу до

підприємства, яке чекає на нову зміну та із задоволенням прийме їх до своєї великої родини.

Таня Гут також поділилася своїми враженнями: «Я проходила практику в магазині «Україночка». У перший день практики нам провели інструктаж з охорони праці на підприємстві. Ознайомили з відділами магазину, познайомили з найкращими працівниками. Мені видали фірмову уніформу: до складу якої входили фартушок, головний убір, рукавички. Працівники відділу, до якого мене зарахували, навчали, допомагали. Мені сподобалась практика, колектив хороший».

Керуюча магазином «Україночка», що знаходиться на вулиці Космонавтів, Франчук Ольга Павлівна схвально відгукується про роботу дівчат: Мацюк І., Вірко А., Кулібик В. Під час розподілу по відділах магазину Ольга Павлівна врахувала впадобання дівчат, вони могли вибрати відділ, в якому хотіли б працювати. Так, наприклад, Вірко Альона із задоволенням обрала відділ кулінарії, де показала відмінні навички, смак при оформленні вітрини, викладці продукції, відповідно й отримала оцінки за практику відмінні.

У мережі магазинів «Українські товари» (на вулицях Київській та Гонти) працюва-

ли здобувачі освіти групи №25. Позитивні відгуки отримали Цимбал Г., Красько М. та Рибка В.

У мережі «Україночка» працюють наші випускники, які сьогодні вже є професіоналами своєї справи, але пам'ятають свою альма-матір, тому із радістю допомагають учням ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» на шляху оволодіння професією.

Час практики збіг дуже швидко. Керівництво групи 25, учні групи щиро дякують працівникам мережі магазинів Україночка та Українські товари за теплоту, розуміння, бажання щедро ділитися знаннями та вміннями.

Щира подяка керуючим магазинами Франчук О.П., Коваль О.Л., Мельник В.Г., Синькевич Т.М., Крат Л.А., Олексієнко Л.В. за професійну підготовку майбутніх робітничих кадрів. Ми раді, що завдяки плідній співпраці та багаторічному співробітництву з колективами магазинів здобувачі освіти, які хочуть отримати належну професійну освіту, мають можливість досягти своєї мрії та успіхів в житті.

**Колесник Н.А.,
майстер виробничого навчання,
Гут Т., Вірко А.,
здобувачі освіти групи №25**

Є багато цікавих і корисних професій, але мені подобається моя професія кухаря. Вибір майбутньої професії – це складний, але важливий вибір.

Вирішити це непросто, ніхто інший не може зробити це за вас. Я знала, ким буду ще з 12 років, адже змалку захоплююсь кулінарією і хочу

бути справжнім майстром своєї справи.

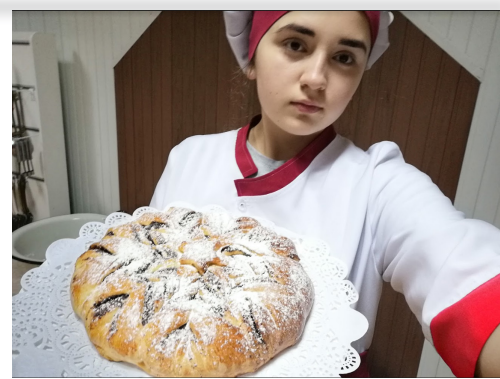
У сучасному світі ця професія є ще й досить прибутковою. Але є одне правило: треба готувати з душею. Жодна страва, навіть проста яєчня, не вийде по-справжньому смачною, якщо готувати її з поганим настроєм і небажанням.

МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ

На уроках виробничого навчання ми готуємо та випікаємо (думаю, багато хто відчував це, тому що звабливі аромати розходяться по всьому училищу) різні вироби. Ще

за півроку навчання, я впевнена, отримаю багато знань у своїй улюбленій справі.

**Яковець Оксана,
здобувач освіти групи №41**

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ УРОК «ОНЛАЙН-СИНЕРГІЯ ДЛЯ НАЙКРАЩОГО ІНТЕРНЕТУ» З НАГОДИ ДНЯ БЕЗПЕЧНОГО ІНТЕРНЕТУ 2021!

9 лютого 2021 року у світі відзначається День безпечного Інтернету (Safer Internet Day) під гаслом «Разом для найкращого Інтернету».

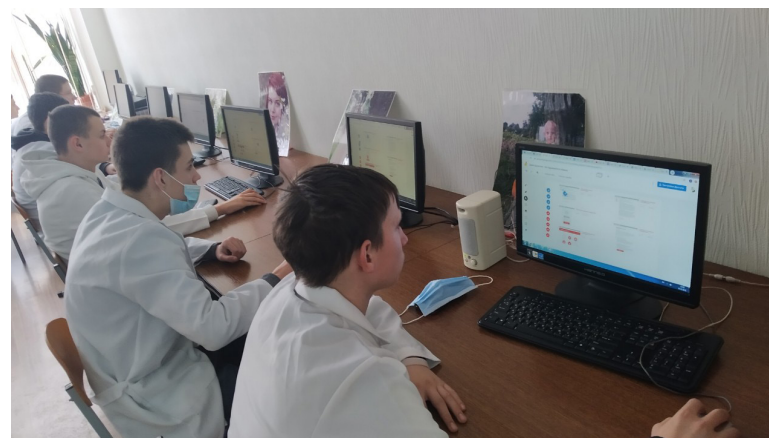
З нагоди Дня безпечного Інтернету 10 лютого 2021 року був проведений Всеукраїнський відкритий онлайн-урок із трансляцією через прямий ефір YouTube для закладів освіти України. Участь взяли понад 7000 учасників в режимі реального часу.

Захід відбувся в межах співпраці Міністерства освіти і науки України та Google Україна і за підтримки Міністерства цифрової трансформації України. Організаторами Всеукраїнського онлайн-уроку є Академія цифрового розвитку та громадська організація «Центр демократичних реформ і медіа».

Групи №12, №17 та №13 з викладачами нашого закладу освіти долучились до даного заходу.

Під час онлайн-уроку учасники спільно виконували вправи у віртуальних кімнатах, розглянули ключові принципи мережевого етикету й безпечної поведінки, отримали рекомендації щодо обережності і відповідальності під час роботи в мережі Інтернет. За підсумками онлайн-синергії кожен учасник отримав цифровий бейдж.

Чорба Т.О., викладач інформатики

7 ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

Виробнича практика є одним із видів навчального процесу. Вона максимально наближає теоретичну підготовку здобувачів освіти до їхніх практичних дій, націлює на здобуття навиків та досвіду самостійної роботи шляхом використання процесів, операцій, процедур, рішень, що властиві майбутній професії.

З 02.11.20 по 17.12.20 року учні 9-ї навчальної групи за професією «Кухар. Кондитер» проходили виробничу практику на підприємствах Вінниці та Вінницької області, вдосконалюючи свої вміння та навички.

Здобувачі освіти були забезпечені робочими місцями в ресторанах, кафе, дитячих садочках, їдальнях закладів освіти.

Під час практики у кожного був шанс навчитися готувати страви за вимогами до кухаря III розряду. Виробничий процес постійно контролювався майстром виробничого навчання, адміністрацією навчального закладу та відповідальним на підприємстві. З підприємств громадського харчування надійшли позитивні виробничі характеристики, була високо оцінена робота здобувачів освіти.

Група отримала масу за-

доволення від проходження виробничої практики, оскільки це – найкраще закріплення теорії та практичних знань, умінь і навичок.

Навчальний процес здійснюється шляхом поєднання виробничого навчання в май-

стернях училища та виробничої практики на підприємствах. З метою набуття виробничих навичок протягом першого семестру до послуг учнів сучасно обладнана кухня-лабораторія на 15 робочих місць, де вони мають можливість закріпити теоретичні навички в приготуванні страв, відпрацювати прийоми підготовки сировини, приготувати страви відповідно до тем програми під наглядом висококваліфікованого майстра та викладачів.

На виробничу практику в другому семестрі на підприємствах м.Вінниці здобувачі освіти виходять з багажем теоретичних знань та первинних професійних навичок, що сприяє більш швидкому адаптуванню в різних виробничих колективах.

Столяр Сабріна, здобувач освіти групи №9

Ще на першому курсі я й гадки не мала, що працювати кухарем – так складно, та ось я, учениця другого курсу, з 2 листопада по 17 грудня отримала таку можливість, проходячи виробничу практику в кафе «Молодіжне».

Я йшла з надією, що все буде так, як вдома: спокійно, легко, але.. Я познайомилася з директоркою кафе – Вікторією Миколаївною, вона скерувала мене у «свята святих» – кухню.

Там мене зустріли кухарі - Оксана та Роман. Я була здивована, наскільки швидко вони усе робили – одразу видно, що майстри своєї справи. Але вся проблема в тому, що я не могла так швидко і якісно виконувати свою роботу, перший тиждень моєї практики в мене багато чого не виходило, мені було соромно, адже я вмівла все це робити, про-

сто мені забракло часу. З наступного тижня я почала звикати до такого темпу, і в мене стало краще виходити співпрацювати з кухарями. Почала готувати майже так само швидко, як вони, а за смаком страви були однакові. Під час проходження виробничої практики я відчула, як же це складно працювати кухарем і зрозуміла, як недооцінювала цю професію. Я закріпила свої знання з тем, які проходила в училищі та дізналась багато нових рецептів страв та різних лайфхаків щодо подачі, підготовки їжі для вживання у закладах громадського харчування. Я рада, що змогла довести собі та іншим, що я можу і люблю готувати!

Середа Віталій, здобувач освіти групи №9

Я проходив виробничу практику у ресторані «August». Це сімейний ресторан, який має зручне розташування по вул. Соборній, 8.

«August» спеціалізується на стравах гриль-меню, які готуються на натуральному вугіллі.

Великий відкритий гриль-барбекю встановлено в залі, щоб гості могли бачити на власні очі процес приготування м'ясних страв. Для приготування страв ресторан використовує виключно свіжі та якісні продукти без попередньої заморозки.

Моїм керівником з практики була шеф-кухар Панасюк Валентина Петрівна, яка, перш ніж допустити мене до роботи, акцентувала на правилах внутрішнього розпорядку, графіку виходу на роботу, моїх правах та обов'язках як практиканта, провела інструктажі

з протипожежної безпеки і техніки безпеки. Для мене була організована екскурсія кухнею, ознайомили із процесом приготування страв у ресторані. Мені показали що де знаходиться і познайомили з колегами.

У перші дні практики я був на заготовці овочів до подальшого їх використання в приготуванні страв. До моїх обов'язків належали: перебирання деяких видів овочів (помідори, огірки, редиска, баклажани, салати і зелень), очищення, промивання та нарізання. Трохи згодом мій керівник долучив мене до такого технологічного процесу, як пасерування овочів та смаження інших продуктів.

Через деякий час я мав змогу самостійно готувати салати та страви з нескладною технологією приготування, які були представлені в меню ресторану.

Після освоєння менш складних технологій приготування страв я мав можливість попрацювати на відкритому гриль-барбекю, спочатку під керівництвом шефа, а згодом і самостійно, що залишило найбільш цікаві враження від проходження виробничої практики.

За цей час я закріпив на практичних процесах теоретичні знання, які були надані на уроках у навчальному закладі, а також здобув навички, які в подальшому знадобляться мені в обраній мною професії.

Пугач Павло, здобувач освіти групи №9

Зацікавленість професією «Кухар» виникла в мене поступово, спочатку й не дуже усвідомлено. Але зараз я навчаюся в ДПТНЗ «ВМВПУ» на 2 курсі. «Щоб бути хорошим кухарем, потрібно постійно вчитися. Та щоб стати справжнім професіоналом, мало володіти певним обсягом знань,

треба ще вміти глибоко і творчо мислити. Від цього залежить уміння правильно приготувати страву, вкласти в неї всю душу», — так говорить нам наш майстер виробничого навчання Мартинюк Тетяна Миколаївна.

Я прагну стати найкращим у питаннях кухарської майстерності, щоб удосконалити свої уміння та знання. Я проходив виробничу практику на підприємстві Вінницького гуманітарного педагогічного коледжу. Спочатку, коли я тільки прийшов на виробництво, для мене усе було неочікуваним і складним одночасно! Але з часом, в результаті моїх старань у мене почало виходити дуже непогано. У той момент я зрозумів, що для того, щоб в тебе щось виходило, треба докласти чимало зусиль. Я працював і працював, щодня були нові завдання і мене це навіть більше цікавило. Згодом побачив, що виріс мій потенціал. Для мене це була велика перемога!

Усе пізнається із досвідом! Так і в освоєнні професії — теоретичні знання рано чи пізно мають бути підкріплені практичними навичками. Здобувачам освіти отримати такий досвід можна на підприємствах під час проходження виробничої практики. Підприємства готові допомогти отримати перші професійні навички і стати базою для проходження ними практики.

Залишаючи стіни нашого навчального закладу, випускники працюють у найкращих ресторанах міста Вінниці та Вінницької області.

Мартинюк Т.М., майстер виробничого навчання

ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ У РЕСТОРАНІ «СУШІЯ»

У цьому навчальному році я вперше була на виробничій практиці. Насамперед хочу сказати, що шукати практику надзвичайно важко, тому що роботодавці не хочуть брати недосвідчених працівників. Але мені з цим пощастило.

Я проходила практику у ТОВ «Сушія». Першого робочого дня мене познайомили з колективом, розповіли де що знаходиться і відрядили до холодного цеху та призначили одному з старших допомагати. І ось розпочалась робота. Я нарізала заготовки та стикерувала їх, а наступного дня шеф

ознайомив мене з технологічними картами та показував, як готувати та подавати ці страви.

Мені дуже сподобалось працювати у цьому ресторані, це був дуже хороший досвід, я багато чого дізналась нового. Особливо вразив дружній молодий колектив та шеф з величезним досвідом роботи, який розповідав мені багато цікавої та корисної інформації про кухарську справу. Я з нетерпінням чекаю наступної практики, щоб повернутись до цього колективу.

Кропивницька Ванесса, учениця групи №1

ІЗ ВДЯЧНІСТЮ ПРО НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД

Рік за роком пролетіли... От ми уже й випускники... Озираючись назад, є про що згадати. Чотири з половиною роки навчання я провела в стінах цього чудового навчального закладу – і це були найкращі роки мого життя. Тут здобула фахову підготовку, зустріла вірних і прекрасних друзів, з якими йшли пліч-о-пліч до випускного дня. З першого дня перебування в училищі зрозуміла, що навчають нас добрі, чуйні, віддані своїй справі викладачі, які не тільки дають нам гарні знання, але й переймаються нашими успіхами та поразками, допомагають у складних життєвих обставинах. Мені хочеться висловити вдячність викладачам, які з нами працювали, куратору курсу – Корженко Світлані Гаврилівні, директору Дмитрику Олександрі Дмитровичу та всім працівникам нашого навчального закладу за сумлінну працю і створення належних умов навчання, за прекрасну організацію проведення дозвілля учнів. Щиро бажаю усім міцного здоров'я, миру, шани, любові та поваги від учнів, здійснення мрій та реалізації задумів! Низький Вам уклін за вашу святую працю!

Чухрій Руслана, здобувач освіти групи № 33

2020 рік був хоч і складним, але й дуже насиченим. Навчались у нових умовах, набували навиків самостійності та організованості, по-новому пробували працювати та реалізовувати себе. Та одне залишилось незмінним – завжди були на позитиві. Попереду – випуск... Звичайно, не хочеться покидати стіни навчального закладу, адже ми тільки розправили крила...

За ініціативою творчої групи № 33 був запущений пресектор, який зібрав та згуртував креативну молодь, що прагну-

ла цікаво проводити вільний час, розвиватися, реалізовувати власні ідеї.

Ми провели Tea Party (чайну вечірку), де спілкувалися один з одним та викладачами за чашечкою чаю, насолоджувались солодощами в дружній атмосфері, ділились враженнями тощо.

Дуже сподобалась багатьом психологічна гра «Мафія», яка дала можливість учням спробувати себе в різних соціальних ролях та навчитись правильно виходити зі складних ситуацій. Пильність, вміння переконувати, комунікативність та інші навички напрацьовуються, коли мафіозі відводить від себе підозри.

У передноворіччя, бажаючи подарувати колективу навчального закладу святковий настрій, наша ініціативна група створила фотозону, де бажаючи могли сфотографуватися на фоні чудової ялинки та новорічних атрибутів. Нам було цікаво, ми знайшли багато нових друзів, жартували, співали, реалізовували власні мрії, креативили, створювали круті заходи та давали поштовх народженню нових ідей.

А ви вже встигли переглянути фільм, який ми зняли? Ні? Тому вам варто завітати на нашу Інстаграм-сторінку @young_vmvp4. У цьому фільмі учасники пресектору спробували пояснити, чому не слід спати на уроках і не тільки...

На жаль, ми завершуємо навчання, але у нас є достойна зміна – це групи №7, №20, №15, №29, №1, №16, №10. Пам'ятайте: ви круті! Я щиро дякую ДПТНЗ «ВМВПУ» за можливість творчо реалізуватись, гарно навчатись, здобути професію, гарно та змістовно проводити вільний час і спробувати себе в ролі лідера!

Слободянюк Галина, здобувач освіти групи №33

Я провчилася в училищі майже 4,5 роки. Тут я не тільки навчалась, а й дорослішала та набувала життєвого досвіду.

Хочу подякувати вчителям, які допомагали мені ставати особистістю та вчили не тільки теорії, а й як правильно діяти у складних життєвих ситуаціях, зокрема, кураторам Грибик Т.А., Янківській Г.А. Також я дуже вдячна викладачам, які працюють на базі АТЗТ «Перлина Поділля», саме вони навчили отримувати теорію про підприємницьку діяльність, відтворювати на практичному досвіді укладання договорів, оформлення замовлень, накладних, рахунків та правильного нарахування заробітної плати. Тому проходження практики у магазині давалося легко. Також вони навчили креативно мислити і бачити ситуацію з різних сторін.

Дуже хочеться подякувати адміністрації училища за організацію навчання, за облаштування комп'ютерних класів та чудові навчальні аудиторії, за доступність до різнобічної інформації, за людське ставлення до вирішення проблем та підтримку.

Я буду згадувати роки, проведені в училищі, із великим задоволенням та почуттям вдячності.

Вязнікова Ольга, здобувач освіти групи №33

Я закінчую ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Основне, що запам'яталось – це простота у відносинах з викладачами та керівництвом групи. Відкрите, щире ставлення їх до нас сприяло формуванню дружньої атмосфери в колективі, спрощувало проблемні ситуації та захоплювало до здобуття знань. Всі викладачі дуже досвідчені, справжні майстри своєї справи.

Загалом, я можу сміливо сказати: «Якщо ви ще не знаєте куди вступати – однозначно до ДПТНЗ «ВМВПУ»! Тут ви станете гарною людиною і здобудете чудову професію.

Оницук Ірина, здобувач освіти групи №33

Навчання у ДПТНЗ «ВМВПУ» залишилось однією з найяскравіших сторінок у нашому житті! Кажуть, що саме в студентські роки народжується найміцніша дружба. Ми разом вчилися долати труднощі, допомагали один одному порадою і справою, розвивалися і ставали кращими. Цінний досвід, отриманий у ВМВПУ, стане опорою для мене в майбутньому. Тут я оволоділа однією з найбільш захоплюючих професій і тепер готова зробити свій внесок у процвітання і розвиток суспільства. Студентські роки, без сумніву – це величезна сторінка в житті кожної людини. Будучи випускницею «ВМВПУ», сьогодні розумію, що два роки тому, обираючи наш навчальний заклад та професію «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», зробила правильний вибір. Я вдячна навчальному закладу за високу якість освіти, яку він забезпечує. Ні для кого не секрет, що у нас панує особлива атмосфера. Атмосфера дружелюбності, поваги, єдності, коли ти з задоволенням, в хорошому настрої йдеш до училища та з легкістю оволодіваєш знаннями. Тут навчання ніколи не сприймалося якимось тягарем. Причому творцями даної атмосфери, думаю, в однаковій мірі є і директор, і викладачі, та й самі здобувачі освіти. Та головне, у ВМВПУ нас навчили людяності, відвертості, умінню донести та обґрунтувати свою точку зору.

Хочу подякувати ВМВПУ за можливість творчо розвиватися, за прекрасне відчуття бути частиною великої та дружньої родини.

Ельхалабі Еліза, здобувач освіти групи №33

Я навчалась у ДПТНЗ «ВМВПУ» за спеціальністю «Підприємство, торгівля та біржова діяльність». Пригадую свої перші роки навчання, нових друзів, спілкування, знайомство з викладачами... Прошло чотири з половиною роки – найприємніші спогади в душі: цікаві уроки, змістовні заходи, дружні бесіди, змагання, ярмарки, концерти, затишна атмосфера.

Я з глибокою вдячністю буду пам'ятати дбайливе ставлення викладачів до учнів, їхній професіоналізм, терпіння та бажання сформувати у нас професійні навички, які допоможуть успішно реалізуватись у житті.

Щиро бажаю педагогічному колективу, щоб робота приносила радість та задоволення, щоб Ваші старання були виправдані вдячністю гарних учнів.

Бажаю щастя Вам в усьому, На всіх перехрестях буття, Хай серце не знає утоми і буде щасливим життя. Снаги трудової без ліку, Пошани й добра від людей, Щасливого й доброго віку Снаги трудової - без ліку, Пошани й добра - від людей, Щасливого й довгого віку Бажаю я Вам у цей день.

Чапалюк Діана, здобувач освіти групи № 33

Матеріал підготували Грибик Т.А., Янківська Г.А. викладачі

QR – код випускних фотографій

А ЗАВТРА ДОРΟΣЛЕ, САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ

Коли плакаєш сад, то очікуєш на гарний урожай... Дбайливо доглядаючи кожне деревце, усвідомлюєш: щоб воно заплідносило, потрібен щоденний уважний догляд... Так і з людиною: щоб вироста вона з гарною душею та гідними вчинками, необхідна не одна лагідна бесіда, терпляча мудра порада та настанова, а ще велика любов у серці...

Ось і закінчився черговий етап у вашому житті, люба моя група №33, – ви завершили навчання в ДІТНЗ «Вінницьке МВПУ». Бажаю вам стати хороши-

ми та чесними людьми, вірити в себе! Нехай наступний етап буде сповнений нових можливостей і перспектив, блискучих ідей та успіхів, нехай в ньому буде багато цікавих людей, звершень, досягнень, цілей і можливостей для розвитку! Будьте щасливими та гідними людьми! Насолоджуйтеся силою і красою вашої юності, будьте уважними до почуттів інших, будьте вдячні батькам, бережіть час... Перемагайте, творіть, любіть, не бійтеся бути собою!

Грибик Т.А., куратор групи №33

Промайнуло півтора року навчання, як здобувачі освіти гр.44 за професією «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин переступили поріг навчального закладу. А відсьогодні ми називатимемо їх випускниками Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища. Наступні наші слова ми адресуємо вам, випускники.

Шановні друзі, так, друзі, тому що за цей невеликий проміжок часу ми зблизились, на наших очах ви професійно зросли, змужніли, педагогічний колектив спробував розкрити ваш творчий потенціал й сьогодні з легким серцем випускаємо вас у життєвий вирій.

Ми з вами разом пережили чимало

приємних та несподіваних моментів, навчилися аналізувати, приймати рішення.

Уважаємо, і більшість з вас погодиться з тим, що навчання в нашому навчальному закладі – це ваше правильно прийняте рішення.

Сьогодні ми вас випускаємо у доросле життя, але не прощаємося. Раді будемо зустрічати вас, чути про ваші здобутки, професійні зростання.

За цей час ми намагались бути вам корисними. Окрему подяка висловлюємо вашим батькам, які виховали вас гідними синами. Побажати їм міцного здоров'я, довголіття. Ми щиро вдячні їм за підтримку.

Дякуємо викладачам, які сумлінно

виконували свої професійні обов'язки. І завдяки цьому ви сьогодні вирушаєте в доросле життя з ваговим багажем знань. Дякуємо майстрам виробничого навчання за їх професіоналізм.

Про кожного з здобувачів освіти групи 44 можна говорити довго і багато, але найголовніше, хочемо побажати, щоб залишалися завжди людьми з великої літери.

Випускник – це звучить гордо! Ви готові продовжувати свій шлях по життю. Приймайте випробування гідно, і ніколи не опускайте рук. Як би не було важко, в якийсь момент, пам'ятайте мудрі слова: «Навіть після сильного дощу з'являється веселка». Життя складається не тільки з радісних моментів, але ми бажаємо

вам щасливого життя, в якому переважатиме мир, веселощі та впевненість у завтрашньому дні!

Ще раз вітаємо вас, дорогі наші хлопці, з закінченням училища! Позаду одні іспити, попереду інші, але ми впевнені, що ви з ними впораєтесь. Ми багато чому вас навчили і, в свою чергу, у вас навчилися. Щиро і всім серцем переживаємо за вас і бажаємо, щоб кожен з вас посів своє гідне місце в цьому житті. Нехай дорога ваша буде завжди успішною та безхмарною. Удачі вам, хлопці, у всьому!

Керівництво групи №44: класний керівник Задорожна Р. А., майстер виробничого навчання Расулова Т.М

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК У МОЄМУ ЖИТТІ

Продовження.

У попередньому номері здобувачі освіти поділилися з нами враженнями про найкращий подарунок у житті.

Я дуже хотів мати новий телефон. Збирав довгий час гроші, але так нічого і не назбирав. Приємна несподіванка чекала на мене напередодні нового року: бабуся подарували телефон, саме той, який я хотів.

Думаю, що найкращий подарунок у моєму житті був від бабусі. Вона придбала телефон, на який витратила чимало грошей. Але найважливіше: вона це зробила, бо любить мене.

Тисевич Владислав, здобувач освіти групи №46

Я люблю не лише отримувати, а й дарувати подарунки. Коли робиш людині приємне, то й сам відчуваєш радість на душі.

Щасливі очі дорогої для тебе людини – це значно краще, ніж подарунок від будь-кого.

Якщо про мої мрії, то я отримую те, що прошу, тому найкращий подарунок для мене – це здоров'я моїх рідних, мамина усмішка, веселий сміх сестрички, гордість мого тата за мене. Щоб довго жили мої бабусі і дідусь. Мрію, щоб був мир і достаток в моїй рідній країні.

Це і буде найкращим подарунком для мене.

Полторак Владислав, здобувач освіти групи №7

У мене було багато моментів в житті, коли здавалося, що щастя абсолютно безмежне і ніщо не може затьмарити його. Але один день все ж вирізняється серед інших. Навіть зараз, коли пройшло більше року, ці емоції не притупились, і я ще досі відчуваю себе по-справжньому щасливою.

Здавалося б, нічим цей день не відрізнявся від попередніх.

Тільки мама якось дивно глянула на мене, коли я повернулася зі школи. Але зізнаватися, в чому причина її відмінного настрою вона не збиралася. Нарешті тато прийшов з роботи. Було помітно, що він теж чимось задоволений.

А за вечерею батьки почали розмовляти про мою мрію. Я дуже хотіла мати фотоапарат. Це коли мені від тата дісталася стара камера, я не розлучалася з нею ніколи. Стільки радості було робити знімки. Але фотоапарат зламався, тому я більше не могла робити цікаві фото. Тому, коли батьки раптом заговорили про те, що було б чудово, якби у мене була знову можливість фотографувати, я відразу про все здогадалася. Радості моєї не було меж! Батьки подарували мені новий потужний фотоапарат, який одразу друкує фото, які ти робиш. Тепер я знову можу робити смішні і несподівані світлини, які тішать моїх рідних.

Цей подарунок мені запам'ятався найбільше в моєму житті, і я була дуже щаслива.

Маслій Анастасія, здобувач освіти групи №24

Ще змалечку я мріяла про братика або сестричку. Але за деяких обставин я перестала вірити у свою мрію. Та ось на мій день народження мама зробила мені найкращий подарунок. Вона сказала, що я стану старшою сестрою. І ось уже 4 роки мене радує мій молодший братик, якого я дуже довго чекала і дуже сильно люблю. А що є для вас найкращим подарунком у житті?

Гаврилюк Анастасія, здобувач освіти групи №1

У кожної людини є свій улюблений, довгоочікуваний День народження. І найприємніше в цей день те, що тобі дарують подарунки. Мені пощастило із

новим телефоном. І це був для мене найкращий подарунок!

Мартинюк Максим, здобувач освіти групи №7

Все своє дитинство я дуже любила тварин і завжди мріяла про котика. День народження - це день, коли здійснюються мрії, і саме в цей день моя бабуся подарувала мені білого котика. Я була дуже щаслива, адже він був таким, як я мріяла. Саме в той день я дала йому ім'я - Зефір, тому що він був білий і пухнастий.

Мартинюк Діана, здобувач освіти групи №18

Я з дитинства цікавився технікою. Мені дуже подобалось дізнаватися функціонал та можливості пристроїв. Так як мій комп'ютер був старий, я вирішив зібрати кошти та купити нового. Я працював та збирав майже кожен копійку. Коли батьки це побачили, вони вирішили допомогти, але щоб я розумів цінність грошей та підтримку рідних, вони взяли мої кошти та свої. За декілька днів до мого дня народження я отримав довгоочікуваний комп'ютер, яким користуюсь до сих пір, і не думаю його міняти найближчим часом..

Боровий Дмитро, здобувач освіти групи №4

Це був зимовий сонячний ранок, на вулиці йшов сніг. То був особливий день, адже День народження любляють всі, і я дуже хотіла собі самокат. Невдовзі прийшли гості, усі вітали із 8-річчям, дарували щось, але я чекала його....і не дочекалась... Настав вечір, я вже й не сподівалась на цей подарунок. І тут хтось постукав у двері. Відчинивши їх, я побачила його, той довгоочікуваний самокат, адже я його так довго хотіла отримати, дитячий радості не було меж. Те, чого ти так довго чекаєш - буде найкращим!!!

Зінчаренко Любов, здобувач освіти групи №18

Я дуже люблю свято дня народження! Я його чекаю кожного року з нетерпінням. Збирається вся родина та друзі, яких я запрошую. Але для мене дуже цінно, коли мої рідні та друзі, дарують мені щось таке, про що я давно мріяв, або що мені дійсно необхідно. Батьки подарували мені ноутбук, про який я дуже давно мріяв, та який потрібен не лише для розваг, а й для успішного навчання.

Левкович Ігор, здобувач освіти групи №45

А я мала бомбезний подарунок. Минулоріч мені презентували квиток на концерт українського артиста Меловіна. Не на свято, а просто так, адже знали, що я захоплююсь творчістю цього співака дуже давно. Концерт мені особливо сподобався, оскільки я насолоджувалася музикою неподалік від сцени, разом із рештою прихильників чи то фанатів, співала, танцювала. Емоції, що переповнювали мене протягом усього дійства, неможливо описати словами.

Нагірна Дар'я, здобувач освіти групи №17

Свій найкращий подарунок я отримала у Новий рік – це моя сестричка. Так, я не жартую. Вона народилася в ніч з першого на друге січня. Тато навіть жартуючи казав мамі: «Давай так: ми 31 грудня відсвяткуємо, 1 січня поспимо, а потім народжуй». Так і сталося. Ось моєму подарунку виповнився уже 1 рік, і я її дуже люблю.

Швець Катерина, здобувач освіти № 20

Було це давно, але пам'ятаю в усіх подробицях...

У сім років у мене випав перший зубчик. Сусідка сказала, що ввечері треба покласти його під подушку, загадавши бажання. Вночі мишка забере зубчик та залишить подарунок. Так я і зробила. На ранок біля подушки лежали дві книжки, дві мандаринки та невеличка шоколадка. Емоції переповнювали! Саме це я і побажала!

Звичайно, ніякої мишки не буває, я знала, що бабуся виконала моє «замовлення». Але як? Вголос побажання я не промовляла і часу на покупки не було. Для мене це й досі загадка...

Кузнецова Тетяна, здобувач освіти групи №18

Опитувальник підготувала Березюк Л.В., майстер виробничого навчання

КАЛЕЙДОСКОП ПИТАНЬ ТА ВІДПОВІДЕЙ

Яка найбільш мудра думка, яку Ви колись чули? За що Ви вдячні?

Бути вдячними означає нічого натомість не очікувати. Необхідно прагнути бути такими за власним бажанням, адже тільки так можна почуватися добре.

Живіть, постійно відчуваючи вдячність, перш за все, дякуючи людям за все, що вони для Вас зробили.

Чим більше Ви будете практикувати вдячність, тим легше Ви відпрацюєте цю звичку. Подяка стане частиною Вас.

Бути вдячними надзвичайно легко. Можна просто усміхнутися, сказати «дякую» або написати невелику записку, у якій подякувати людині за те, що вона зробила для Вас або зазначити, наскільки ви щасливі завдяки їй.

Як бачите, це не забере багато енергії, тому що вдячність не потребує жодних зусиль. Можливо, тому ми так часто про неї забуваємо.

Скільки разів Ви думали про людей, які Вас оточують, які підтримали у важкі часи? Впевнений, що Ви проводите більше часу, думаючи про тих, хто зробив Вам боляче, ніж тих, хто простягнув вам руку допомоги.

Ми вважаємо, що друзі та родина завжди будуть поруч. Проте не розуміємо, що все може змінитися за 24 години, а потім може бути занадто пізно, щоб справді цінувати тих, кого ми втратили.

Говоріть слова вдячності, не соромтесь цієї гарної та прекрасної риси людського характеру.

Кермаш В.С., викладач

Якби Ви могли прожити один і той самий день знову і знову, що б Ви хотіли зроби-

ти в цей день?

Якби я проживав один і той самий день знову і знову, то, напевно, проживав його як останній. Робив би все, щоб щоразу усе для мене було новим і незвіданим. Намагався б насолоджуватись кожною миттю. Жив би просто і легко. Та займався б усім тим, що приносило б радість і щастя мені та моїм близьким.

Петелько В.В., викладач

Що Вас найчастіше засмучує?

У вирі часу ми рідко замислюємося над такими запитаннями. Сприймаємо певні труднощі, перешкоди як проблеми буденності. При цьому обов'язково налаштовуємо себе на їхнє успішне вирішення.

Слухаючи новини по телебаченню або дізнаючись з мережі інтернет про трагічні ситуації, які трапляються на автошляхах, про втрати в зоні АТО, про молодь, яка вживає наркотичні речовини, дійсно засмучуєшся. Тому що без здорової молоді не буде здорової нації!

Але є речі, які важко змінити чи обійти, які засмучують найбільше: коли хворіють найрідніші: дитина та близькі.

Бондаренко С.А., майстер виробничого навчання

Яка головна риса, яку Ви шукаєте в інших?

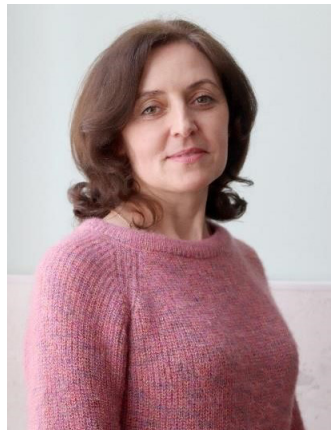
Індивідуалізм вважається нормою в сучасному світі, але людина не може існувати окремо від соціуму. Ми маємо багато рис характеру, які допомагають нам адаптуватися в сучасному світі: відповідальність, відкритість, доброта, дбайливість, мудрість, наполегливість, оптимізм та інші. Маючи соціальні риси характеру легше досягти поставленої мети та налагоджувати зв'язки з іншими людьми.

Але попри все ми маємо бути порядними. Такі люди викликають довіру, вони чесні й добрі, і кожен мріє мати їх у своєму оточенні.

Порядність є ознакою гармонійної особистості.

Бугаєнко Г.М., майстер виробничого навчання

Які життєві уроки Ви хотіли б пізнати десять років тому?

Життя саме по собі є безперервним уроком. У міру дорослішання ми набуваємо досвіду і вчимося, і так відбувається знову й знову протягом усього життя. Коли ми зростаємо, мудрішаємо, то найчастіше для виконання завдань і вирішення проблем знаходимо способи набагато кращі, ніж ті, які могли відшукати в юному віці. Багато хто з нас навіть хотів би повернутися у минуле й дещо підправити у своєму житті. Досить поширене відчуття... Іноді багато хто переживає справжнє розчарування, тому що до того часу, коли набуває достатньої кількості досвіду для успішного подолання певних життєвих труднощів, вони вже важко пережиті та пройдені.

Хочеться сказати, що найважливіше у нашому житті – це близькі рідні люди. Завжди ставте їх на перше місце. Цінуйте їх, немов вони - це все ваше життя. Тому що так воно і є. Ми постійно чекаємо неймовірних речей, які будуть відбуватися в майбутньому, але забуваємо про те, що життя відбувається прямо зараз. Життя наше – у кожній миті. Це вміння радіти з того, що маєш. Тут і тепер. І довікола тебе.

Мельник М.М., майстер виробничого навчання

Що для Вас значить успіх?

Я вважаю, що розуміння успіху в кожній людині своє. Для одних успіхом є суспільне визнання,

для других – любов, для третіх – матеріальне благополуччя, для четвертих – усе перераховане одразу. Для когось успіхом є засвоєння нових знань і вмінь, для інших – отримання більшого прибутку. Проте зустрічаються й такі люди, які вважають великим успіхом можливість реалізувати свої таланти та принести користь світу. Мені особисто подобається визначення успіху як виконаного важливого та значущого завдання, позитивний емоційний стан від його виконання, визнання іншими значимості цього завдання...

Повшенюк Т.М., майстер виробничого навчання

Яким був найкращий день Вашого життя? Чому Ви так вважаєте?

У моєму житті було багато

яскравих та приємних днів. Я відчуваю себе щасливою людиною! Радію життю, посміхаюся. Але якщо ж дати відповідь на запитання: який же був найкращий день мого життя, не задумуючись відповіді: «Це день, коли я вперше стала мамою! Коли вперше взяла на руки очікуваного, крихітного синочка». З того часу моє життя розділилося на «до» і «після», набуло нового сенсу та нових мрій.

Вже минуло 19 років, а той осінній день я пам'ятаю наче вчора. Ніч, очікування, переживання, молитви, а потім безмежна радість. Я пам'ятаю до сьогоднішнього дня піднесений настрій, перший погляд, обійми, поцілунки.

Ці емоції не забуду ніколи! І щиро бажаю всім відчути такі надзвичайно приємні, незабутні моменти.

Тишкунь Н.П., майстер виробничого навчання

Чи дослухаєтесь Ви до чужих порад?

Кожен із нас по-різному ставиться до порад. Деякі одразу приймають їх з ворожістю,

бо вважають свою думку єдиноправильною, інші готові вислухати і, можливо, слідувати їм.

На щастя, я не належу до категорії людей, які занадто переймаються думкою інших і бажають усілякими способами сподобатись усім без винятку. Так склалось у моєму житті, що з дитинства мала можливість приймати самостійні рішення. Мої батьки не тільки завжди сприяли цьому, але й, що найважливіше, вчили мене бути відповідальною за наслідки цих рішень. Саме тому я, зазвичай, знаю, чого хочу, бо добре знаю себе, обставини, інтереси, принципи та можливості. Краще відповідати за власні вчинки, ніж страждати через чужу помилку.

Незважаючи на це, я дослухаюся до порад інших людей, бо вони можуть допомогти в повсякденному житті, якщо я розгублена або виникла якась абсолютно нетипова ситуація. Вислухавши кількох найближчих друзів або рідних, я можу зробити висновки, що вони мають рацію, або переконатися, що саме мій особистий погляд на ситуацію правильний. Але щоб це працювало, необхідно не висловлювати власну думку, а слухати, що саме скаже кожен з них, і лише після цього вирішувати, як діяти.

Особисто я вважаю, що іноді варто звернути увагу на думку інших, особливо якщо кілька непов'язаних людей вказали мені на одне й те саме. Наприклад, якщо співробітники, друзі та члени родини одноголюсно скажуть мені, що я стала дратівливою чи агресивною людиною, то це стане приводом замислитись над змінами у власній поведінці, звернути увагу на зауваження і, зрештою, попрацювати над собою.

Бувають випадки, коли варто почути думку іншої людини, перш ніж прийняти рішення. Це стосується консультацій з експертами в певній галузі. Наприклад, якщо потрібно відстояти свої права в суді, то, мабуть, спочатку необхідно проконсультуватись із надійним юристом. Це саме стосується і питань здоров'я: щоб вирішити, наскільки необхідною є та чи інша процедура чи навіть операція. Важливо звернутись до фахівців: саме вони знають специфіку кожної проблеми й допоможуть розробити «план дій» щодо її вирішення.

Це саме варто сказати про питання, які виникають у процесі діяльності на роботі, адже для збереження позитивної атмосфери в колективі необхідно враховувати думку колег.

Отож, я вважаю, що поради інших можуть бути дуже корисними. Вони допомагають поглянути на проблему з різних боків, врахувати найбільшу кількість деталей, і як результат – посприяти у прийнятті правильного рішення.

Гавриш Н.Л., викладач

Продовження у наступному номері.

Я – ЗАХИСНИК. СТРІЛЯЮ ВЛУЧНО!

Відповідно до Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. захищати Україну можна різними засобами та способами, зокрема й зі зброєю в руках, виконуючи військовий обов'язок.

На тридцятому році незалежності триває дискусія щодо національної ідентифікації, строкової чи контрактної служби у Збройних силах України тощо. Але відповіді треба давати, навіть якщо вони і не подобаються.

Відповідно до навчальної програми з предмету «Захист України» на 3 курсі проходять навчально-польові заняття, де теоретичні знання набувають практично-го втілення. У програмі тактична, вогнева

підготовка, домедична допомога. 3 лютого 2021 року в освітньому закладі відбувся етап зборів із вогневої підготовки, в якому взяли участь здобувачі освіти допризовного (до 18 років) та призовного віку (від 18 до 27 років). Учасники зборів отримали практичний досвід поводження зі зброєю, екіпіровкою, засобами спостереження. Виконали вправу МГ-1, стрільбу з малокаліберної гвинтівки ТОЗ-8.

Ключовими завданнями створення умов для відновлення державного суверенітету та територіальної цілісності України є розвиток Збройних сил України за західними стандартами та досягнення сумісності зі збройними силами держав – членів НАТО.

Сучасна тактика ведення бойових дій вимагає нових рішень та вміння діяти у складі позаштатних бойових груп за стан-

дартами НАТО. Основними принципами ведення бою яких є «один за всіх та всі за одного»: один виконує завдання, інші підтримують і забезпечують його дії.

Бойова група – найменше військово-формування в арміях світу в складі механізованого відділення, яке немає штатного командира. Однією з передумов створення бойових груп стало й те, що під час бойових дій, збройних конфліктів, особливо в зоні ООС (операція об'єднаних сил), вагоме місце посідає снайперське протиборство. Зокрема у населених пунктах, горах снайпер часто стає ключовою фігурою, вражаючи важливі цілі, він нерідко визначає успіх підрозділу.

Маючи сучасні виклики – діємо, готуючи влучних стрільців, як на заняттях навчального предмету «Захист України», заняттях секції стрільби, яка постійно

працює в освітньому закладі, так і проводячи відкриті змагання з кульової стрільби серед учнів та абітурієнтів закладів професійно-технічної освіти області.

Хочу у черговий раз подякувати нашим партнерам із Вінницької обласної федерації стрільби кульової, Вінницького крайового товариства українського козацтва, Вінницької обласної асоціації ветеранів спорту і тренерів «XXI сторіччя» за надане обладнання, матеріали, зразки спорядження та витратні матеріали.

Найкращою подякою від учасників занять є запитання: куди найкраще піти служити: у аеромобільні війська чи морську піхоту?

Не тому, що обов'язок, а за покликом серця. Я люблю Україну – я її не покину! Слава Україні! Героям слава!

Фенев О.А., військовий керівник

З кожним роком все далі історія віддаляє від нас вогняні роки афганської війни. Але ми не вправі викреслити з нашої пам'яті героїчні подвиги, приклади мужності і

вірності військовому обов'язку, які продемонстрували тисячі відданих синів і дочок України, долею одягнених у солдатські шинелі!

Щорічно 15 лютого в Україні

відзначають День вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Офіційно дата була встановлена в Україні 11 лютого 2004 року указом Президента України на заміну радянському Дню пам'яті воїнів-інтернаціоналістів.

Війна в Афганістані, яка тривала десять років і принесла смерть у тисячі українських родин, має стати уроком для всіх, уроком для прийняття виважених рішень щодо участі у різних військових конфліктах, бо найціннішим є людське життя! Влучно сказав Леонардо да Вінчі: „Життя є дар, великий дар. І той, хто його не цінує, дарунка цього не заслуговує”.

Афганська війна тривала з 25 грудня 1979 до 15 лютого 1989 року, тобто 3340 днів.

14 квітня 1988 року за посередництва ООН в Швейцарії міністрами закордонних справ Афганістану і Пакистану підписані Женевські угоди про політичне врегулювання ситуації в ДРА. Радянський Союз зобов'язався вивести свій контингент в 9-ти місячний термін, починаючи з 15 травня; США і Пакистан, зі свого боку, повинні були припинити підтримувати моджахедів.

Відповідно до угод виведення радянських військ з території Афганістану почалося 15 травня 1988 року.

15 лютого 1989 року з Афганістану

повністю виведені радянські війська.

Радянсько-афганську війну пройшли більше 160 тис. українців. Із них 2 378 загинули, 60 вважаються зниклими безвісти або тими, що потрапили до полону.

Поранення отримали більше 8 тис. українців, з них 4 687 повернулися додому інвалідами.

Із 72 осіб, удостоєних за роки «афганської» війни звання Герой Радянського Союзу, є 11 українців.

На сьогодні в Україні близько 150 тисяч ветеранів Афганістану. Мало хто з них сподівався, що на мирній Батьківщині їм ще доведеться на власній землі воювати з завойовником і окупантом - РФ.

Крім афганців, цього дня вшановують і інших військових, які брали участь у різних війнах в часи СРСР та незалежної України. У період незалежності в миротворчих операціях за межами країни загинуло 49 військових.

З самого початку війни на сході України тисячі афганців та ветеранів інших війн добровільно виступили на захист рідної землі від російських загарбників, багато з них, на жаль, загинуло.

У цей скорботний день Україна схилиє голову перед своїми синами, що воювали та загинули в 16-ти країнах світу.

Яричук Н.В., викладач

«ВОГОНЬ ЗАПЕКЛИХ НЕ ПЕЧЕ» АБО «АНГЕЛИ ПАМ'ЯТІ»

День Героїв Небесної Сотні — пам'ятний день, що відзначається в Україні 20 лютого на вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні — відважних співвітчизників, які ціною власного життя дали можливість Україні бути незалежною, демократичною, відкритою світові державою та самим творити своє майбутнє.

Герої Небесної Сотні власним жит-

тям, своєю жертовністю демонструють щире прагнення українців жити у вільній, демократичній і суверенній державі. Усі Герої залишаться в пам'яті народу назавжди, є гордістю й прикладом для майбутніх поколінь.

Саме в ці дні, сім років тому, під час Революції Гідності, протистояння між українським народом і тодішнім режимом кремлівських агентів та зрадників сягнуло свого піку.

20 лютого 2014 загинуло найбільше активістів Майдану. Наступного дня, 21 лютого 2014 року, офіційна влада України юридично визнала жертвами загиблих мітингувальників Майдану. Цього ж дня на Майдані відбулося прощання із загиблими повстанцями, яких в жалобних промовах назвали «Небесною сотнею», а під час прощання з загиблими лунала жалобна пісня «Плине кача...», яка стала українським народним реквіємом.

Сумний список Небесної Сотні відкрився 22 січня 2014 року, коли від вогнепальних поранень під час сутичок у центрі столиці загинули активісти Майдану Сергій Нігоян та Михайло Жизневський. Того ж дня в лісі під Києвом було знайдено тіло зі слідами тортур активіста Юрія Вербицького. До 18 лютого 2014 року вже налічувалось 9 загиблих. З 18 по 20 лютого на Майдані загинуло найбільше людей — 78 осіб, після 20 лютого — ще 20. Окрім українців, жертвами режиму Януковича стали

білоруси, вірмени та грузини. Усі вони увійшли до меморіалу борців за українську Незалежність — до Небесної Сотні.

104 Героям Небесної Сотні було посмертно присвоєно звання Героїв України, а троє іноземців — громадянин Білорусі Михайло Жизневський, Грузії — Зураб Хурція і Давид Кіпіані, посмертно нагороджені орденами Героїв Небесної Сотні. Україна заплатила надто високу ціну за звільнення від диктатури і свій цивілізаційний вибір — бути частиною Євroatлантичної спільноти.

Подвиг безстрашних лицарів, озброєних лише бруківкою та любов'ю до України, сім років тому згуртував увесь цивілізований світ на підтримку нашого вибору і нині продовжує надихати мільйони українських патріотів на рішучу боротьбу.

Зберігаючи відданість ідеалам гідності та свободи, ми повинні утверджувати національну єдність, розбудовувати демократичну сильну і процвітаючу країну, високо цінувати кожну мить життя у незалежній європейській Україні.

20 лютого 2021 р. учнівська молодь приєдналась до військовослужбовців Вінницького гарнізону, представників органів місцевого самоврядування та громадських організацій, ветеранів та небай-

душних містян, які зібралися біля «Дерева Свободи» — скульптури, що встановлена на Європейській площі міста на честь загиблих майданівців.

Вони взяли участь у мітингу-реквіємі та поклали квіти і гірлянди до пам'ятного знаку Небесної Сотні та Героям АТО.

«Ніхто не забутий, ніщо не забуте!»

Кермаш В.С., викладач

ДИТИНА В РОДИНІ

Родина... як близьке та зрозуміле для всіх слово. Ми з дитинства відчуваємо материнську ніжність та тепло, батьківську допомогу та мудре слово.

Коли дитина оточена любов'ю, відчуває сердечне тепло і турботу батьків, на світ дивиться радісними очима — у неї щасливе дитинство.

Та є діти, які позбавлені цього почуття і зростають без атмосфери любові, родинного затишку, взаєморозуміння. Поміж людьми такі родини прийнято називати неблагополучними. Часто таких батьків позбавляють батьківських прав. Найбільше вражає усвідомлення факту, що батьки таких дітей ведуть асоціальний спосіб життя, зловживають алкоголем, не працюють, навіть б'ють своїх дітей та знущються над ними, не можуть забезпечити їм належне виховання та догляд.

Буває і так, що дитина залишається без батьків в результаті загибелі чи смерті рідних. Майже у всіх випадках, доля таких дітей складається так, що вони потрапляють до притулків, інтернатів, або просто жебракують вулицями. І лише невеликий відсоток із них знаходять родину. Кожна така дитина чекає, що одного дня добрі, лагідні люди заберуть її до своєї сім'ї...

У більшості з нас є батьки, рідні та близькі люди, з якими легше долати труднощі. Сирота ж, або дитина, позбавлена батьківського піклування, немає цієї життєвої підтримки, вона самотня, зневірена, пригноблена...

У нашому навчальному закладі навчається 9 сиріт та 17 дітей, позбавлених батьківського піклування. Ми намагаємось створити умови родинного затишку цим дітям, надати підтримку

та пораду у будь-яких ситуаціях, Вони забезпечені повноцінним харчуванням, увагою та турботою.

Проте, якими б прийнятними не були умови проживання в гуртожитку, уважними та турботливими вчителі, діти мріють мати повноцінну сім'ю, і ніщо не може її замінити.

Конвенцією ООН про права дитини визначено, що дитині для повного і гармонійного розвитку її особистості необхідно зростати в сімейному оточенні, в атмосфері щастя, любові та розуміння.

Відповідно до статті 5 Сімейного кодексу України держава забезпечує пріоритет сімейного виховання дитини. Зі свого боку, батьки відповідно до статті 150 СКУ зобов'язані: виховувати дитину в дусі поваги до прав та свобод інших людей, любові до своєї сім'ї та родини, свого народу, своєї Батьківщини; піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток; забезпечити здобуття дитиною повної загальної середньої освіти, готувати її до самостійного життя; поважати дитину.

Щасливі діти частіше досягають успіху в дорослому житті порівняно з дітьми нещасними. Безсумнівно, усі батьки бажають щастя своїм дітям. І хоча кожен з нас трактує це поняття по-своєму, усі ми намагаємось, щоб наші діти відчували себе зігрітими любов'ю й росли людьми, здатними дарувати любов. Адже це допомагає їм гідно долати труднощі на життєвому шляху. Однак батьки можуть зробити ще щось, щоб діти вирости щасливими.

Кілька порад, як виховувати щасливих дітей:

Будьте щасливими самі! Існує чіткий взаємозв'язок між настроєм батьків і

дітей. Діти вміють багато що переймати в батьків, і їхній настрій також. Проявляючи увагу до власного емоційного благополуччя, ви гарантуєте, що дитина буде відчувати позитивні емоції. Дбайте про свої емоційні потреби, приділяючи час відпочинку, релаксації й підтримці стосунків з чоловіком (дружиною) за допомогою романтичних вечорів.

Хваліть дитину! Не можна хвалити дітей за все, що вони роблять, хваліть за те, що вони роблять правильно. Але й не примушуйте дитину відчувати, що їй треба досягти чогось суттєвого, щоб заслужити ваше схвалення. Важливо, щоб метою виховання був розвиток дитини, мислення зростання. Треба вчити дитину розуміти, що успіх досягається за допомогою наполегливої праці та старанності. Щасливі діти, які мають мислення зростання, уміють досягати успіху та здатні насолоджуватися життям, не надто турбуючись про те, що про них думають інші люди.

Культивуйте здоровий спосіб життя! Дітям, як і будь-якій людині, важливо насолоджуватися сном, фізичними вправами та здоровою їжею, вони повинні багато рухатися й залишатися активними. Звертайте увагу також і на потребу дітей в розпорядку дня. Хоча більшості приносять задоволення незаплановані заняття, усе ж краще, коли в них є встановлений розпорядок дня, і вони знають, що буде далі. Також звертайте пильну увагу на зв'язок між певними продуктами харчування й настроєм. У деяких дітей цукор (і цукровмісні продукти) не тільки підвищує енергійність, а і знижує настрій і навіть провокує агресивну поведінку.

Прищеплюйте правильне ставлення до успіху й невдачі! Якщо ви дійсно хочете, щоб у дитини була висока самооцінка, постарайтеся зменшити кількість компліментів і дати більше можливостей для засвоєння нових навичок.

Саме вміння, майстерність, а не похвала, — це правильна основа для розвитку високої самооцінки. Розвивати самооцінку дитини у віці до чотирьох років дуже легко, оскільки, що б дитина не робила, вона оволодіває новими навичками. Батькам іноді важко дивитись, як дитина перевантажує себе роботою, але треба пам'ятати про те, що дуже мало вмінь даються з першої спроби. І не так важливо, зазнає дитина невдачі чи досягає успіху в будь-якому занятті, головне — вона засвоює вміння, учиться, практикується й набуває правильного ставлення до успіху й невдачі.

Підтримуйте з дитиною тісний зв'язок! Дуже важливо, щоб дитина відчувала зв'язок з батьками та іншими членами сім'ї. Дитинство, яке проходить у тісному зв'язку з батьками, сприяє щастю в житті дитини. Вони відчувають свій зв'язок з батьками, коли знають, що їх люблять, розуміють, визнають і хочуть проводити з ним час. Коли ці потреби задовольняються, не виникають емоційні розлади, спонукання до ризикованої поведінки та гнітючі думки. Продемонструйте свою любов і переконайтесь у тому, що дитина відчуває її й перебуває у піднесеному настрої.

Розвивайте почуття вдячності! Щастя тісно пов'язане з почуттям вдячності, яке призводить до емоційного благополуччя. Люди, які ведуть щоденні та щотижневі щоденники вдячності, більш оптимістичні і швидше досягають своїх цілей. Хоча маленькі діти не можуть вести щоденник, батькам важливо щодня вчити їх бути вдячними, навіть просто за приємні моменти протягом дня. Щодня приділяйте час на висловлювання слів подяки та прищеплюйте цю звичку своїм дітям.

Будьте щасливими, адже у щасливій сім'ї — зростають щасливі діти!

Тишкунь Н. П., майстер виробничого навчання

ЧЕМПІОНАТ ІЗ ВІДЖИМАНЬ ВМВПУ 2021

Загроза поширення небезпечного вірусу, карантинні обмеження вносять корективи у планування спортивного життя навчального закладу. Епідемія призупинила масовий спорт і в Україні, і у нас. Однак спортсменам необхідно постійно підтримувати форму, бути у тонусі, змагатись. Тому вже у прийдешньому році колективом кафедри фізичного виховання ВМВПУ організовувались та проводились ряд змагань, обов'язковою ви-

могою яких було дотримання усіх санепідемічних вимог.

У другій декаді лютого в стінах спортивної зали Вінницького МВПУ, з дотриманням дистанції, відбувалося цікаве спортивне дійство – чемпіонат із віджимань серед юнаків навчальних груп.

10 лютого змагалися юнаки I-го курсу, так звана «Молодша ліга». А через тиждень уже «Старша ліга» – здобувачі освіти II-III курсів. Хлопці мали змогу себе показати і інших побачити, помірятися силою у такому виді, як віджимання від підлоги.

Команда від кожної групи складалася з двох хлопців. Всі виконували вправу одночасно під рахунок судді. Все відбувалося досить швидко, але дуже емоційно і драматично. Усі прагнули перемогти, старались з усіх сил, але у кожного своя межа, свій рівень фізичної підготовки, і ці змагання добре це продемонстрували. Хлопці, не витримуючи, потроху вставали. Поки не залишався чемпіон та призери цих змагань. Серед з.о. груп I курсу чемпіоном став з.о. групи №13 – Забаштанський Володимир, з результатом 48 віджимань. Дуже інтригуючою та драматичною виявилася боротьба за срібну медаль між з.о. групи №24 Лящук Євгеном та з.о. групи №12 Бабаріго Артемом. Справа в тому, що хлопці завершили змагання з однаковим результатом (46 віджимань), і для того, щоб визначити сильнішого, після короткого відпочинку, довелося віджиматись ще раз. Більш витривалим виявився з.о. групи №24 Лящук Євген, він і посів II-ге місце. Почесне III-місце залишилося з.о. групи №12 Бабарізі Артему

17 лютого на спортивну арену вийшли вже з.о. II-III-го курсів – «Старша ліга». Хлопці показали вищі результати – звісно,

вони ж старші. Чемпіоном цих змагань став з.о. групи №39 – Бойченко Олег, який

переміг з результатом - 59 раз. II-ге місце виборів з.о. групи №7 Валюк Дмитро – 58 віджимань. Ну а третім став з.о. групи №35 Рацборинський Валентин, зупинившись на 54-х віджиманнях.

Ми вітаємо усіх учасників змагань, а особливо переможців, які, до речі, нагороджувалися грамотами і медалями. Молодці! Так тримати!

Петелько В.В., керівник фізичного виховання

ГЕТЬ ПАЛІННЯ! МИ - ЗДОРОВЕ ПОКОЛІННЯ

Здоров'я та життя – найважливіші життєві цінності, вартість яких важко переоцінити. Відповідальне ставлення до їх збереження та якісного покращення – найбільше, що людина може зробити для себе та тих, хто їх оточує.

За результатами досліджень, щодня палять цигарки щонайменше 70% першокурсників закладів професійної освіти.

Будь-хто, хто палить, знає, що тютюнопаління руйнує організм, однак відмовитися від цієї звички дуже нелегко, та найкраще – взагалі не починати палити!

Міжнародний день боротьби з тютюнопалінням з'явився у 1987 році, завдячуючи Всесвітній організації охорони здоров'я, його мета - відмова від паління та сприяння зниженню поширення тютюнової залежності, залучення до боротьби з курінням усіх верств населення, особливо молоді. Це профілактична роз'яснювальна робота проти тютюнопаління та інформування членів суспільства про тяжкий та згубний вплив тютюну на здоров'я та життя громадян. У цей день у всьому світі проходять акції по боротьбі з курінням - день без тютюну, тобто день, вільний від тютюнового диму.

Люди у всьому світі повинні пам'ятати: наше здоров'я залежить лише від нас самих. Лише від нас залежить, чи оберемо ми безпечне життя, чи ні.

У нашому навчальному закладі систематично проводяться виховні та інформаційні години психологом, класними керівниками, майстрами про наслідки паління. Проведення таких виховних заходів для здобувачів освіти, є ще однією нагодою для усвідомлення тієї великої шкоди, небезпеки, яку несе здоров'ю нації тютюнопаління.

Пам'ятайте, що люди, які не палять, відчувають себе впевненішими у сучасному суспільстві, мають кращий вигляд, довші живуть, зберігають емоційну та фізичну активність і, відповідно, швидше досягають успіху! Здобувачі освіти нашого навчального закладу обирають здоровий спосіб життя!

Бондаренко С.А., майстер виробничого навчання

У стінах спортивної зали Вінницького МВПУ вперше відбувся турнір із досить екзотичного для нас виду спорту – тенісболу. Навпевно, не усі знайомі із цим захоплюючим спортом, адже тенісбол – це поєднання футболу, волейболу та тенісу.

Виглядає це так: на ігровому майданчику з натягнутою сіткою, для великого тенісу, змагаються дві команди по два учасники від кожної з команд а завдання спортсменів таке, як і в тенісі, перебити м'яч на територію (половину) суперника. Але команди грають не тенісним, а великим футбольним м'ячем, не використовуючи ніякого спортивного приладдя, а лише власні ноги, що притаманне футболу.

Взагалі «футболтеніс», як ще називають це заняття, зародився у місті Прага ще в далекому 1922 році, коли футболісти місцевої футбольної команди «Славія» почали грати у «футбол через мотузку». Пізніше мотузку замінили сіткою. Сучасні правила гри були затверджені у 1936 році, а через чотири роки був розіграний перший Кубок Чехословаччини. Новий вид спорту швидко став популярний у сусідніх державах Австрії, Німеччині та Угорщині. Захопилися цією грою і на Закарпатті, звідки після війни «футбол через мотузку» рушив і на Схід. Футбольні команди почали включати таку вправу, як гра футбольним м'ячем на тенісному майданчику (тобто тенісбол). Змагання з тенісболу проводяться в одиночному розряді, парному та серед трійок.

Відповідно до умов проведення турніру, змагання проводились у двох групах: молодшій – серед навчальних груп першого курсу, та старшій – другий і третій курси. У кожній віковій групі команда могла представити по два учасника. Тривалість кожної гри визначалась двома перемогами однієї з команд, а перемогою вважається, коли одна з ко-

ТУРНІР З ТЕНІСБОЛУ

манд першою набирає 11 очок.

За підсумками змагань серед навчальних груп першого курсу: I-місце вибороли здобувачі освіти групи №46 (Юрчалов Олексій, Кравчук Олександр, Парванов Давид), II-місце з.о. групи №20 (Мартинюк Дмитро, Крижанівський Андрій, Качанівський Дмитро), III-місце здобувачі освіти групи №5 (Зазуляк Олександр, Комарець Сергій).

Змагання серед навчальних груп 2-го та 3-го курсів проводилися у два тури. У першому турі усі учасники поділялися на дві рівні групи шляхом сліпого жеребкування. До групи А увійшли здобувачі освіти гр. №10, гр. №39, гр. №41, гр. №2, гр. №22, гр. №23; до групи Б – гр. №15, гр. №45, гр. №3, гр. №7, гр. №35, гр. №9.

За результатами першого туру дві перших команди з кожної групи потрапляли до другого туру, ними стали здобувачі освіти груп: №10, №39, №15, №45, де і визначали переможців турніру.

Фінальні змагання проводилися за круговою системою (всі команди мали зіграти між собою).

За підсумками змагань із тенісболу I-місце вибороли здобувачі освіти групи №15 (Бондар Руслан, Мушинський Владислав, Гнатишин Дмитро), II-місце здобувачі освіти групи №39 (Бойченко Олег, Тронін Ігор, Якименко Олександр), III-місце – з.о. групи №10 (Джижула

Тимофій, Бондаренко Денис).

Користуючись нагодою, хочу закликати здобувачів освіти долучитись до тренувань у спортивних гуртках навчального закладу. Мені б дуже хотілося, щоб спорт у нашому училищі процвітав, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

Моргун Р.В., викладач фізичної культури

РОЗДУМИ ПРО СПРАВЖНІ ЛЮДСЬКІ ЦІННОСТІ

“Прагніть не до успіху, а до цінностей, які він дає”

Альберт Ейнштейн

Для того, щоб зрозуміти, що означають «цінності» у нашому житті, необхідно розуміти, що для кожної людини існують свої особливі цінності. Кожна людина - це особистість, яка ні від кого не залежна. Таким чином, неможливо сказати чітко, що означають «цінності» для кожного з його життя.

Не потрібно об'єднувати мету і життєві цінності.

Мета - це те, до чого ви прагнете, чого досягаєте. Коли досягаєш однієї цілі, ставиш перед собою іншу, й додаються зусилля для її досягнення.

А цінності - це ваш свідомий прояв у стосунках, на роботі, в суспільстві. У кожного з нас десятки особистих цінностей. Серед цих пріоритетів потрібно визначити ті, які будуть найбільш важливими. Ті, які для вас понад усе.

Ми змінюємося, обставини змінюють нас і цінності з плином часу також змінюються. Вони будуть у різні періоди життя різними: разом із змінами змінюватимуться і пріоритети.

Ми живемо в епоху докорінного зламу вікових цінностей. Для одних вони є непорушними, для інших уже втратили своє значення. І все частіше можна почути сумні зітхання людей похилого віку: «А ось у наш час так не було». Не секрет, що людина сама вибирає життєві установки. Наприклад, один міркує так:

- Для мене важливо отримати знання. Буду вчитися, щоб стати професіоналом, фахівцем. Без знань у нашу епоху не проживеш.

- Навіщо мені вчитися? Підручати охоронцем або поїду за кордон збирати малину, де ніякі спеціальні знання не потрібні. За цю роботу я буду отримувати більше, ніж отримує лікар, учитель чи робітник.

Цінності людини формуються протягом всього її життя. На формування життєвих цінностей, орієнтирів, смаків впливає, перш за все, виховання і те суспільство, в якому зростає людина. Кажуть, скільки людей, стільки й думок. Для одних це матеріальні цінності, для інших - духовні. Адже з кожним днем з'являється все більше спокус для людини, піддавшись яким вона може зруйнувати не тільки свої цінності, але і своє життя.

І, на жаль, категорія перших зростає,

а категорія других - зменшується. У чому ж причина такої переоцінки цінностей у суспільстві?

Нерідко можна почути обурення новими законами в країні, проте варто задуматися: а що становить нашу шкалу цінностей. Може, краще почати з себе. Погляньте на те, які книги ми читаємо, які передачі дивимося, в кінці кінців чи любимо своїх братів і сестер, батьків, старших родичів, що для них зробили хорошого. Раніше була дуже поширена приказка: «Скажи мені, хто твої друзі, і я скажу, хто ти». Вона не втратила актуальності і сьогодні. Хтось сказав, що ніколи ще людина не була такою самотньою, як в 21 столітті. Але ж у кожного з нас, здається, мобільні телефони, забиті списком «так званих» друзів. «Так званих», тому що вони, по суті, і не є друзями. Ми один від одного отримуємо якесь взаємовигідне співробітництво і не більше.

Величезне значення для людини має свобода. Як правило, ця цінність важлива для всіх людей. Ось чому позбавлення волі використовується з давніх часів як суворе покарання. Не менш значущим для людей є відчуття стабільності. Це стосується як політичної ситуації в країні, так і особистого життя, роботи і навчання.

Всі цінності людини можна розділити на справжні і несправжні (уявні).

Як розібратися, які цінності дійсно необхідні людині? Все те, до чого ми прив'язані, - уявне це чи дійсно важливе?

До групи справжніх цінностей належить все те, що дійсно представляє велику значимість для людей і ніколи не втрапить своєї важливості. Такими є сім'я, батьки, здоров'я, працьовитість, дружба, справжня любов, щире спілкування, освіта, розвиток внутрішнього світу, природа, любов до Батьківщини, віра, справедливість, милосердя...

Істинно важливі для людей духовні цінності. Саме завдяки їм людина може вплинути на суспільство і на свою власну поведінку. До таких насамперед належать мораль, совість, релігія, моральність і естетика. На підставі духовних цінностей людина розставляє для себе життєві пріоритети, обирає тактику поведінки і побудови взаємин з оточуючими.

Особливістю справжніх цінностей є те, що їх не можливо відняти у людини. Людина може втратити всі свої матеріальні блага, близьких людей і навіть свободу і життя, але при цьому зберегти

внутрішні переконання і моральні якості особистості.

Сьогодні дехто голосно проголошує: «Треба жити в ногу з часом!». Вони висловлюють свою категорію цінностей. До цієї групи належить все те, що здається людині життєво необхідним, проте насправді таким не є. Це гаджети, вартісна техніка, комп'ютерні ігри, соціальні мережі, спілкування за допомогою «смайликів», матеріальне багатство, тимчасові егоїстичні задоволення, прагнення до влади, любов до комфорту та розваг.

Основними цінностями сучасної молоді є гроші, мода, гумор, розваги, успішна кар'єра, вигідний шлюб.

І, на жаль, перше місце в категорії хибних цінностей посідають гроші. І заради грошей люди сьогодні йдуть на обман, усякого роду неправду, і навіть більш тяжкі злочини. На превеликий жаль, ця категорія цінностей людини повністю знеособлює її, роблячи її жорстокою, заздрісною, брехливою, лицемірною. У сучасному суспільстві величезною проблемою є прийняття людиною уявних цінностей за справжні. Дуже часто люди живуть, навіть не замислюючись над тим, що все, що має важливість для них, насправді уявне. Це може бути жага матеріального достатку, отримання задоволення і бажання постійно розважатися. Все перераховане не є недоліком для людини, за умови, що не замінює її духовних цінностей.

На жаль, з кожним роком планка моральних і етичних норм сучасного суспільства опускається все нижче. Це в кінцевому підсумку може призвести до морального занепаду суспільства, процвітання розпусти і безкарності.

Проблема істинних і хибних цінностей гостро постає перед підлітками, оскільки

на їхню незміцнену свідомість впливає суспільство, нав'язуючи потрібні системі суспільних відносин блага, які далеко не завжди виявляються корисними для розвитку особистості.

На мій погляд, досить серйозна проблема нашого світу - це інтернет-залежність. Ми не бачимо реального світу, ми дивимося на нього крізь призму соціальних мереж і Інтернету. Багато навіть говорять статусами з соціальних мереж, а не висловлюють власну думку. Але так ми ніколи не сформуємо як особистості, так і не здобудемо життєвого досвіду. А перед нами відкриті двері до реального світу, який може нас навчити набагато більшого.

Звичайно, проводити вільний час, граючи в яскраві, захоплюючі комп'ютерні ігри, розглядаючи екран телевізора або спілкуючись зі однолітками в соціальних мережах, дуже цікаво. Але ... Яскраві, справжні емоції в них замінюються хибними, несправжніми, а дружба і друзі - телефонами. Це змушує нас замислитися над тим, що ми можемо втратити близьких друзів, стати самотніми, адже ніщо не замінить справжнього спілкування.

Від того, що ми вибираємо сьогодні, залежить наше майбутнє. Якщо наша категорія цінностей - це гроші, становище в суспільстві, мода, розваги, байдуже ставлення до рідних і близьких, слава, велич і т.д., не дивуймося, що завтра вважатимуть вас зайвими ... Але якщо ви в своєму житті дотримуєтеся принципів чесності, порядності, доброти, милосердя, навіть якщо це часом на шкоду вашому матеріальному становищу, то повірте, що інші будуть брати з вас приклад, і вам не буде соромно за себе. Сподіваюся, що ви зумієте розпізнати справжні цінності у своєму житті.

Бондарчук М.В., викладач

Мудрець сказав: «Живи, добро звершай Та нагород за це не вимагай. Лише в добро і вищу правду віра - Людину відрізняє від мавпи й звіра». Нехай ця істина стара: Людина починається з добра.

Творити добро й робити добрі справи та вчинки, здається, простіше простого, адже це не вимагає від людей жодних надприродних зусиль. Необхідно лише слідувати за велінням свого серця і, роблячи щось хороше, думати про те, наскільки буде це приємним для іншої людини. Кожен прагне наповнити своє життя добром. Щирі та добрі люди випромінюють світло, радість та тепло, які відчувають, ті хто поруч. З такими людьми спокійно та приємно, до таких хочеться йти за підтримкою та порадою. Невипадково говорять: «Добро врятує світ!»

У сучасному світі багатьом не вистачає доброти та тепла від близьких людей. Шалений темп життя змушує нас пристосовуватись до реалій сьогодення. Люди не завжди

ЛЮДИНА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДОБРА

замислюються, що поряд знаходяться ті, яким необхідна наша підтримка та любов.

Завжди добро віддається сторицею і приносить душевну рівновагу. Деякі вважають, що хороші справи необхідно робити тільки для тих, хто зможе це оцінити. Але насправді робити це потрібно просто так, не чекаючи винагороди та похвали. Потрібно діяти так, як ти хочеш, щоб поводитись із тобою. І ще добрі справи сприяють успішності людини. Оскільки таким чином кожен може підняти свою самооцінку. Дехто робить добрі справи для того, щоб стати необхідним людям.

Головне, щоб добро робилося не тому, що це комусь потрібно, а просто від душі. Неможливо змусити людину турбуватися безкорисливо про стареньку бабусю, яка не може дати собі раду.

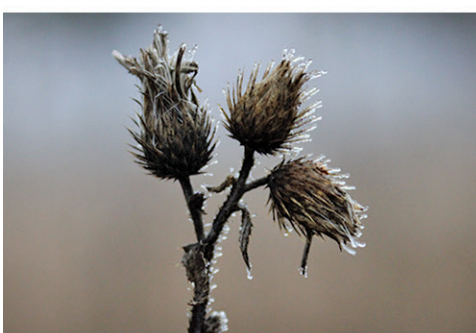
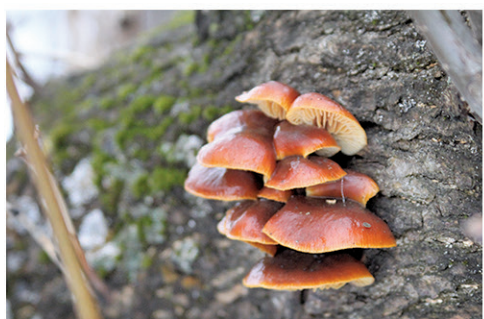
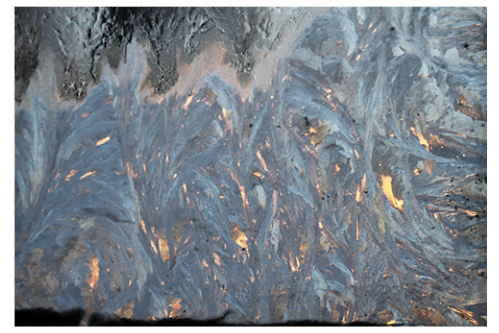
Я вважаю, що добрі справи - це не лише прояв турботи про близьких, це може бути допомога і взагалі незнайомим людям. Є безліч прикладів, коли цілком сторонні люди збирали кошти на лікування важкохворих дітей та дорослих. Рідні цих хворих навіть не знали, хто це зробив. Це справді гарні добрі справи, які заслуговують на пошану.

Расулова Т.М., майстер виробничого навчання

СВІТ ЧЕРЕЗ ОБ'ЄКТИВ

Роботи представила Чемес Олександра, здобувач освіти групи №17

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та
засновник: ДПТНЗ
«ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 61-23-32
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М.
та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти:
Пугач І.О., Тургенкова Т.В., Чемес О.С.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 61-23-32

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів
відповідають за добір і точність наведених
фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати
та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замов. №21 75 02
Тираж: 1000 шт